

NARODNI LIST

Glasiło narodne stranke za Štajersko.

Izhaja vsak četrtek; ako je ta dan praznik, pa dan poprej. — Vse pošiljke (dopisi, reklamacije, vprašanja itd.) je pošiljati na naslov: „Narodni List“ v Celju. — Reklamacije so poštnine proste. — Uredništvo: Graška cesta štev. 1.

„Narodni List“ stane za celo leto 4 K, za pol leta 2 K, za četrt leta 1 K. Za Ameriko in druge dežele na leto 5 K 60 vin. Naročnina se plačuje vnaprej. — Posamezna številka stane 10 vin.

Oglasi se računajo po 16 vinarjev ena petit vrsta. — Pri večkratnih objavah znaten popust po dogovoru. Pristojbine za oglase je plačevati po pošti na naslov: „Narodni List“ v Celju.

Pozor! Pozor!

Polovica leta je minula in mnogim je potekla naročnina. Opozarjamo vse odjemalce „Narodnega Lista“, naj prihodnjič vsakrteri dobro pogleda na naslov na ovojnici svojega lista. Našel bo tam zapisano, do kdaj ima plačan list. Obenem bodo priložene tudi položnice! Oni, ki imajo že za celo leto plačan list, naj i položnice hranijo za pozneje ali pa naj pridobi vsak 1 novega naročnika ter mu izroči položnico, da pošlje denar.

Glavni zbor zaupnikov narodne stranke.

Nad 150 najodličnejših zaupnikov iz cele Spodnje Štajerske se je zbralo dne 28. jun. t. l. v Celju k resnemu posvetovanju o političnem položaju. Dasi za udeležbo razven v listih ni bilo nikakšne agitacije, se je vendar zbralo to lepo število mož, kar je dokaz neomajane in neomajne življenske sile narodne in napredne misli med slovenskim štajerskim ljudstvom. To je povdaril v svojem nagovoru tudi predsednik stranke dr. V. Kukovec. V svojem razmotrivanju o položaju naroda in stranke je omenjal posebej pomladanska strankina zborovanja, ki so visoko vzvalovila politično življenje štajerskih Slovencev ter našim zahtevam posebej glede deželnozborske volilne reforme dala pravec v javnem življenju. Naloga današnjega zbora je, da usovrši to delo in da določi one najmanjše zahteve glede reforme, ki jih naši poslanci morajo, bodi z dobra ali s huda, izvojevati. Naše politično delo mora stremiti

za vzdrževanjem starih in izvojevanjem novih pozicij. Zato pa obrnimo svoj pogled poleg političnega tudi posebno na kulturno delo in v tem pogledu posebej na „Zvezo narodnih društev“, ki se danes osnuje.

V daljšem razmotrivanju je dr. A. Božič naslikal položaj glede dež. zborskega volilnega reda in glede sprememb, ki jih kot takozvano volilno reformo namerava nemška večina v sporazumu z vlado v največjo krivico; da, v popolno usužnje Slovencev, izvesti. Dozdaj so sedeli v dež. zboru 3 virilisti; mi zahtevamo njih odpravo, nemška večina in vlada pridene še dva (nemško-nacionalna rektorja graške tehnike in rudarske visoke šole v Ljubnem). Za trgovski in obrtni zbornici v Gradcu in v Ljubnem ostane še nadalje 6 zastopnikov teh zbornic. V veleposestvu bo tudi odslej okoli 200 zadolženih baronov in grofov volilo 12 poslancev. V mestih in trgih imajo Nemci danes 19 mandator, Slovenci nobenega; Nemci dobe po preosnovi še 4, Slovenci nič; v kmečkih občinah imajo Nemci zdaj 15, Slovenci 8 mandator; dobijo Nemci še 2, Slovenci nič; v splošni skupini imajo Nemci 6, Slovenci 2 mandata; Nemci dobijo še 4 (enega celo na Sp. Štajerskem), Slovenci nič. Okoli 40.000 spodnještajerskih Nemcev bo imelo potem zavsem 6 poslancev, 500.000 Slovencev (12krat toliko!) pa — 10 poslancev. Nemci dobe na celem Štajerskem 12 novih poslancev, Slovenci nobenega. Tako bi bili samoobsebi umevno zadušeni, bili bi politično mrtvi. „Živi pa“ — pravi govornik — „v grob ne gremo in predno si damo dati vrv okoli vratu, bo treba hudega boja. Ne bi zaslužili več imena narod, če bi kaj takega pripustili. Kaj naj ukrenemo? Kako začnemo boj? Staviti imamo minimum svojih zahtev, in to je: vsaj enega poslanca za slov. trge in mesta, v splošni skupini najmanj štiri, v kmečkih občinah najmanj deset. Za ta minimum se moramo boriti in

pod nobenim pogojem odstopiti. Narodna stranka bo v danem trenutku na mestu in zahteva danes in bo zahtevala takrat od slov. deželnih poslancev, da izvajajo najbrezobzirnejšo obstrukcijo z vsemi sredstvi, ako bi nemška večina hotela Slovence politično ubiti. (Viharno odobravanje).

Viharno pozdravljen nastopi gosp. državni poslanec Roblek (gosp. Vinko Ježovnika je bolezen žal zadržala in mn je glavni zbor izrekel svoj pozdrav) in razpravlja v daljšem govoru o najvažnejših dogodkih v državnem zboru. Položaj slovenske delegacije je slab in tem slabši, ker je razcepljena. V jugoslovanskem klubu mnogokrat ni enotnega odpora proti vladi, ker imajo dalmatinski, hrvaški in srbski poslanci v gospodarskem in narodnem oziru mnogokrat drugačne interese nego mi štajerski Slovenci. Tudi premoč Slovanstva v zbornici se ne čuti, ker poslanci drugih slovanskih narodov navadno nimajo interesa za naše zahteve. Tako se je nedavno glasovalo o resoluciji, naj bi se dalo vsem narodom zastopnike v ministerstvu. To bi bilo nam Slovincem gotovo v korist, a proti predlogu so glasovali in ga pokopali Mladočehi, Poljaki in češki klerikalci. Tako je torej stališče naše silno omajano. V jugoslovanskem klubu se trudi govornik vedno vzbuditi oster nastop proti vladi. Ako se gre za to, s kakimkoli glasovanjem dati zaupanje vladi, glasuje proti njej ali pa, če ga klubov sklep tozadevno veže, se odstrani. Tako je storil pri glasovanju o proračunu.

Sedaj je vlada predložila predlogo o zvišanju davka na žganje. Poslanec izjavlja, da bo glasoval proti predlogi, ako ostane v sedanji obliki, s katero se pospešnje le velike fabrikante, male kmečke žganjarije se pa tišči k tlom. Zgoditi se mora ravno nasprotno. Davek na žganje iz domačega sadja se mora znižati na minimum.

Omenja še več vladnih in drugih predlog iz zadnjega časa, tako glede rekrutnega kontingenta in glede zvišanja rekrutnega števila pri domo-

LISTEK.

Strašno maščevanje.

Rusko napisal N. V. Gogolj. — Poslovenil J. A. Glonar.

Križ na grobu se je zagugal in iz groba se je tiho vzdignil suhljat mrtvec. Brada mu sega do pasa; na prstih ima dolge nohte, daljše, kakor so prsti sami. Tiho je vzdignil roke kvišku. Cel obraz mu je zatrepetal in se izkrivil. Videlo se mu je, da trpi neznanske muke. „Duši me! Duši!“ je zastokal z divjim, nečloveškim glasom. Njegov glas je trgal srce kakor nož in mrtvec je zopet izginil pod zemljo.

Zagugal se je drugi križ in zopet je izletel iz groba mrtvec, še strašnejši, še večji od prejšnjega; bil je ves poraščen: brada mu je segala do kolen, imel je še daljše koščene nohte. Še bolj divje je zakričal: „duši me!“ in potem izginil pod zemljo.

Zamigal je tretji križ, iz groba se je vzdignil tretji mrtvec. Zdelo se je, da so se same kosti vzdignile visoko nad zemljo. Brada mu je segala do pet, prsti z dolgimi nohti so se zatikali v zemljo. Strašno je iztegnil roke kvišku, kakor bi hotel mesec doseči; zakričal pa je tako, kakor bi kdo žagal njegove žolte kosti...

Dete, ki je spalo na rokah Katarine, je zakričalo in se zbudilo; gospa je sama zakričala; veslača sta vrgla šapke v Dnjeper; sam gospod Danilo je vztrepetal.

Dalje.

Naenkrat pa je vse izginilo, kakor bi ne bilo ničesar; vendar kazaka dolgo nista vzela vesel v roke. Buruljbaš je s skrbjo gledal na mlado ženo, ki je v strahu zibala na rokah kričeče dete; pritisnil jo je k sebi in jo poljubil na čelo.

— Ne boj se, Katarina! Glej, ničesar ni! — je govoril in pokazal na okolico: — čarovnik hoče ljudi prestrašiti, da bi se nihče ne prikrdel v njegovo nepošteno gnezdo. S tem pa lahko zastraši samo babe! Daj sina meni na roke!

Pri teh besedah je vzdignil gospod Danilo svojega sina kvišku in ga pritisnil k ustom: — Kaj, Ivan, ti se ne bojiš čarovnikov? Ne, reci; — tata, jaz sem kazak. Dosti je, ne joči več! Kmalu bomo doma — rati ti bo dala kaše; položila te bo v zibeljko spat in ti zapela.

Aja, taja, taja,
aja, sinček, aja!
Rasti, rasti na zabavo,
kazakom na slavo,
sovražnikom bitko krvavo!

— Čuj, Katarina, meni se zdi, da tvoj oče ne mara mirno živeti z nama. Prišel je mrk, oduren, kakor bi se jezil... No, nezadovoljen je, — po kaj pa je prišel. Ni hotel izpiti na kazaško svobodo, otroka ni pozibal na rokah! Iz kraja sem mu hotel zaupati vse, kar mi leži na srcu, — a ne gre, ne gre; beseda se ustavi. Ne, on nima kazaškega srca. Kadar se sreča dvoje kazaških src, ali ne bijeta iz prs drugo drugemu nasproti?

Kaj, moji ljubi fantje, ali smo že skoro pri bregu? Šapke dobila od mene nove. Tebi, Stecko, dam okrašeno z baršunom in zlatom; vzem jo z glavo vred nekemu Tataru; dobil sem celo njegovo opravo; samo njegovo dušo sem pustil pri miru. No, pristani! Glej, Ivan, sedaj smo doma in ti še vedno jokaš! Vzemi ga, Katarina!

Vsi so izstopili. Za bregom se je pokazala slamnata streha: to je očetovska hiša gospoda Danila. Za njo je še ena gora, a potem je planjava in tam lahko hodiš daleč in ne boš naletel na nobenega kazaka.

III.

Hutor gospoda Danila leži med dvema gorama v ozkej dolini, ki je obrnjena k Dnjepru. Poslopja niso visoka; koča je od zunaj, kakor pri navadnih kazakih in v njej je samo ena soba; v tej pa je dovolj prostora za njega, za ženo, staro služabnico in deset izbranih kazakov. Gori so okoli in okoli sten lesene police; na njih stojijo na gosto sklede in lonci; med njimi se najdejo tudi srebrne kupice in čaše, okrašene z zlatom, ali podarjene, ali pa ugrabljene v vojski; malo nižje visijo dragocene puške, sablje, samokresi, kopja; vse to je ali prostovoljno ali tudi ne prišlo od Tatarov, Turkov in Poljakov; zato je tudi vse polno škrbin; po teh spozna gospod Danilo, kadar ogleduje vse to, kakor po nekaterih znamenjih svoje dogodke; pod steno so bolj nizko hrastove, gladko obtesane klopi; poleg njih visi pred posteljo na vrvicah, ki gredo skozi kolesce, ki je

branchih itd. ter konča med splošnim navdušenim odobravanjem z zatrdilom, da bosta on in njegov tovariš g. Vinko Ježovnik vedno zvesto stala na braniku naših narodnih, gospodarskih in kulturnih zahtev.

Oglasili so se v splošni razpravi razni govorniki, med drugimi g. Kitek, ki je poudarjal, da se ima gospodarsko delo smatrati za prvo, gosp. Pesek, ki je želel, naj poslanci delajo na to, da izginejo v toliki množini se nahajajoče trgovine z žganjem na drobno, g. Rebek, ki želi informacij glede centralne zadružne blagajne, katero je vlada obljubila. Urednik Spindler polaga okrajnim in krajevnim odborom stranke na srce, naj pridno sklicujejo seje in sestanke, na katerih se posvetujejo o položaju, pozivlja zaupnike k odločni agitaciji za še večje razširjenje „Narodnega lista“, ter posebej k organiziranemu nabiranju prispevkov za strankini bojni sklad. G. Sevcnikar želi, naj bi pri prihodnjih deželnozborskih volitvah — če le mogoče — se dosegel sporazum med slovenskima strankama; korist bi imeli obe, na eni strani, ker bi ne trebalo toliko žrtev, na drugi strani, ker bi se ne vzbujale strasti in ne sovraštvo sosedu proti sosedu. Sploh želi, naj bi se omogočilo mirno medsebojno delo med obema strankama. Dr. Kukovec povdarja, da si morda nikdo tako kakor on ne želi mirnega dela na podlagi kakšnegakoli kompromisa. Toda vprašanje je, če bi klerikalci danes, ko so zaprisegli boj do uničenja narodne stranke, sploh v to privolili. In četudi bi, potem gotovo le pod ceno, da naprednjaki zaprejo usta in molče v javnem življenju, kakor so morali molčati pred ustanovitvijo narodne stranke. Pod tako ceno je pa kompromis nemogoč, ker bi pomenil škodo, smrt naroda. Oglasili so se še drugi govorniki, kakor gg. dr. Karba, Lesničar itd., ter so se dotaknili vprašanj z dnevnega reda. Zborovanje je po triurnem poteku ob 2. uri popoldne zaključil g. dr. Kukovec s pozivom, naj zaupniki to, kar so danes slišali glede volilne reforme za deželni zbor in glede bodočih volitev, zanesejo med narod. Posebej še pozdravi tri koroške Slovence, ki so prisostvovali zborovanju. Z barnimi živijo se zaključil zborovanje.

Zatem je bil skupen obed zborovalcev, v kolikor se niso takoj odpeljali z vlaki, na vrtu „Narodnega doma“ in tudi tam se je izrekla marsikatera pametna misel (omenimo tu posebej govor gosp. ekonoma Malusa z Bizeljskega glede uporabe sadnih pridelkov za izdelovanje konserv itd.) in se je spregovorilo nekaj navdušenih napitnic. Nabralo se je tudi nad 50 kron za strankino organizacijo.

Zbor zaupnikov, zvršen tako častno, nam je porok, da misli, ideje narodne stranke prodirajo v narod vedno globlje in globlje. Somišljeniki, uporabite vsak hip, ki Vam je na razpolago, da se bodo uresničevale besede strankinega predsednika: „vzdržati stare in izvojevati nove pozicije“. Naprej!

Ustanovni občni zbor „Zveze narodnih društev na Štajerskem in Koroškem“.

Kar je vsak odkrit in po napredku hrepenč narodni štajerski in koroški Slovenec s toliko ljubeznijo želel, to se je v nedeljo 28. jun. t. l. izvršilo. Zveza vseh nepolitičnih društev na Štajerskem in Koroškem je ustanovljena. Nočemo hiteti pred tok časa in peti slavospeve podjetju, ki mora šele v bodočnosti pokazati, da je postavljeno na trdna tla uspešnega dela. Pravimo samo, da bo zveza nedoglednega pomena za kulturni razvoj štajerskih Slovencev, če bode njeno vodstvo v polni meri znalo vršiti svojo narodno dolžnost in če navdušenje, ki se je med društvu pojavilo za zvezo, ne bo samo hipno, ampak trajno.

Ustanovnega zborovanja se je udeležilo do 100 odposlancev posameznih društev in predsednik pripravljalnega odbora g. A. Pesek je z veseljem mogel poročati, da je pristopilo že nad 60 društev k zvezi. So to večinoma izobraževalna društva. V svojem nagovoru je povdarjal, da je izobraževalno delo tudi jedro gmotnega blagostanja; to delo pa se more uspešno vršiti potom organizacije. Posebno važnost polaga na mladinsko organizacijo, ki se naj začasno izvršuje v okvirju društev.

Urednik g. Janko Lesničar je povdarjal, da je s pristopom tako velikega števila društev podan trden temelj organizaciji. Posebej je pozdravljati tri vrle koroške mladence, ki so prišli na zborovanje kot zastopniki koroških Slovencev. Politično življenje spodnještajerskih Slovencev — pravi — se je vsled nastopa narodne stranke silno povzdignilo; to delovanje pa potrebuje poglobljenja v kulturnem delu. Vrlemu našemu učiteljstvu gre v tem oziru velika zasluga, da se je zavzelo za to delo. S tem si je pridobilo trajne zasluge za kulturni napredek štajerskih Slovencev. Duh, ki bo vzdrževal zvezo, mora biti v delavnosti. V tem oziru se lahko od nasprotnikov naučimo marsičesa, posebej 1. navdušenja, 2. delavnosti. Pri nas se navadno zgodi, da imamo nekaj hipov pač prvo, a drugega ne. Posebno pozornost bo morala obravnavati zveza na predavateljstvo, knjižništvo, poučne tečaje, kvaliteto prireditvev raznih društev. Predvsem pa mora biti v zvezi najstrožja disciplina.

V imenu zastopnikov trboveljskih društev iskreno pozdravi novo zvezo g. Juro Naglav, želeč posebej, da bi zveza tudi oživila in spravila v pravi tir narodnega dela slovenska gasilna društva.

G. dr. Kukovec povdarja, da mora biti vez v zvezi narodna ideja. V nekaterih društvih je ta duh izginil, zveze naloga je v tem smislu društva preroditi in oživiti. Z ozirom na razna društva predlaga, naj bi se osnovali v zvezi posebni oddelki recimo za gasilna, pevska itd. društva. Daljši razgovor se je razvil pri vprašanju glede prispevkov posameznih društev v blagajno

zveze. Določilo se je, da ima vsako društvo prispevati od člana po 20 vinarjev na leto, da pa ima odbor zveze pravico v posebnih slučajih posameznim društvom znižati članarino.

V odbor so izvoljeni: gosp. A. Pesek kot predsednik, gg. Janko Lesničar in J. Ravnik (koroški Slovenec) kot podpredsednika, gg. Šandor Hrašovec (zastopnik „Triglava“) in Pavel Fleré (nadučitelj pri Sv. Štefanu p. Šmarje) kot tajnika, g. Alojz Trstenjak (zastopnik „Taborja“) kot blagajnik, g. Karl Kveder iz Št. Jurja kot gospodar; dalje kot odborniki gg.: Andrej Oset iz Št. Jurja ob j. žel., Flor. Goričnik iz Glinj na Koroškem, B. Vrabl iz Vranskega, dr. Dolar iz Celja, Iv. Malus iz Bizeljskega, Ivan Kramer iz Trbovelj in dr. Pivko iz Maribora. Preglednikom pa gg. dr. Kukovec iz Celja, dr. Karba iz Vranskega in Fr. Pahernik iz Vuhreda.

V dobre roke je položena usoda zveze. Izražamo toplo nado in trdno prepričanje, da bo z jekleno vstrajnostjo izvedla vzvišeno nalogo in bo vodila štajerske Slovence po jasnih potih kulture in napredka.

Iz političnega sveta.

Državni zbor.

V seji dne 26. jun. je prišlo do strašnih kravalov med socijalnimi demokrati na eni in grofom Sternbergom ter klerikalci na drugi strani. Sternberg je v svojem govoru opsoval soc. dem. poslanca Daszynskega; zato bi ga bili soc. demokratje skoro natepli. Kraval je trajal skoro četrt ure. — Razprava o proračunu je bila v tej seji končana. Nato se je glasovalo o različnih predlogih. Rezolucija kršč. socialca Schmida, naj bi se na vseučiliščih sprejemalo le gotovo število Židov, je bila odklonjena. Sprejeta je bila Wolfova rezolucija, naj se umetniška akademija v Pragi razdeli v nemški in češki oddelek, dalje Malikova rezolucija, naj se podržavi južna železnica.

Državni proračun je torej sprejet. Po dolgih letih zopet enkrat redni proračun. Vlado je stal ta proračun veliko truda in veliko — obljub. Pri glasovanju o posameznih točkah proračuna in o nekaterih k proračunu stavljenih rezolucijah se je zgodilo par dogodkov, ki jih ne smemo zamolčati. Za ustanovitev nemške umetniške akademije v Pragi je glasovalo 194, proti 189 poslancev. Nemci so hoteli s to rezolucijo nič drugo nego zmagati nad slovanskim blokom. In kako daleč smo še od slovanske vzajemnosti, kaže baš to glasovanje. Češka realista dr. Masaryk in dr. Drtina sta glasovala za Nemce, ravnotako skoro vsi maloruski poslanci. — Še drugo zanimivo glasovanje se je zvršilo v tej seji, ki obenem kaže, kako nedosledni so nekateri poslanci. Pred več meseci se je sklenilo v državnem zboru znižanje davka na sladkor in poslanci so bili pozneje silno

vbito v strop, zibeljka; v celi sobi so tla trdno zbita in zamazana z glino. Na klopi spi gospod Danilo z ženo, v postelji stara služabnica; zibeljka je za malo dete; na tleh ležijo vse vprek kazaki. Ali kazak spi boljše na trdi zemlji pod milim nebom; on ne rabi niti pernice, niti blazine; pod glavo si dene svežega sena in se zložno iztegne po travi; vesel je, kadar se vzbudi sredi noči in pogleda na visoko, zvezdno nebo in če dregeta od nočnega hladu, ki daje svežost kazaškim kostem; iztegne se, zamrmra nekaj v polsnu, zažge si pipo in se zopet zamota v svoj kožuh.

Buruljbaš se je zaradi včerajšnjega popivanja zbudil precej pozno. Vstal je, vsedel se v kotu na klop in začel brusiti novo turško sabljo, ki jo je včeraj zamenjal. Gospa Katarina pa je začela z zlatom obšivati svileno obrisačo.

Naenkrat je vstopil Katarinin oče, razjezen, mračnega lica, z zamorsko pipo v ustih; pristopil je k hčeri in jo je začel strogo izpraševati, zakaj se je tako pozno vrnila domu.

— Za to, tast, moraš vprašati mene, ne pa njo! Odgovoren je mož in ne žena. Pri nas je že taka navada, ne jezi se! — je govoril Danilo in brusil naprej; — v drugih, brezverskih deželah mogoče ni tako — jaz ne vem.

Odurno lice tasta je postalo naenkrat rdeče in oči so se mu divje zasvetile. Kdo — če ne oče, ima pravico, da gleda za svojo hčerjo? — je zamrmral sam pri sebi. — No, pa vprašam tebe, kje si se potepal do pozne noči?

— No, vidiš, tako je, dragi moj tast! Na to pa ti odgovarjam, da nisem več med tistimi, ki jih ženske povijajo. Vem, kako so mora sedeti na konju, vem, kako treba držati ostro sabljo in še marsikaj drugega vem ... vem tudi, da nisem nikomur odgovoren za to, kar delam.

— Vidim, Danilo, in znam, da iščeš preprič! Kdor se skriva, ta pač menda namerava kaj nepoštenega.

— Misli si, kar si hočeš, je rekel Danilo, — tudi jaz si mislim. Hvala Bogu, niti ene nečastne stvari se še nisem udeležil; vedno sem stal za pravoslavno vero in za domovino, ne tako, kakor drugi potepuhi, ki se vlačijo Bog ve kje dočim se pravoslavni bijejo na življenje in smrt, in ki se priklatijo pozneje v trumah, da žanjejo, kar niso sejali; tudi unijatomi niso podobni, saj ti niti enkrat ne pogledajo v Božjo hišo. Take bi se morale po vrsti vprašati, kje so se klatili.

— E, kazak, ali veš ... jaz streljam slabo: na sto sežnjev pa moja krogla še prodre srce; tudi ne bijem se posebno dobro: od človeka cstanajo kosi, manjši kakor pšeno, iz katerega se kuha kaša.

— Pripravljen sem — je rekel Danilo in krepko mahnil parkrat s sadljo po zraku, kakor bi vedel, čemu jo je nabrusil.

— Danilo! — je zakričala na ves glas Katarina, prišla moža za roko in se obesila nanjo. — Spomni se, brezumnež, poglej, na koga vzdigaš

svojo roko! Oče, tvoji lasje so beli, a ti si se razgrel, kakor nerazumen mladenič!

— Žena! — je zakričal grozno gospod Danilo, — ti veš, da jaz takih stvari ne maram; brigaj se za svoje babje stvari!

Sablje so strašno zažvenketale; železo je grizlo in kozaka sta obsipala drug drugega z iskrami kakor z oblakom prahu.

Jokaje je odšla Katarina v svojo sobico, padla na posteljo in si zatisnila ušesa, da ne bi slišala žvenketa sabljinih udarcev. Kazaka pa se nista bila tako slabo, da bi se udarci njunih sabelj lahko zaglušili. Srce se ji je hotelo raztrgati na kosce; po celem telesu je slišala, kako je žvenketalo: tuk, tuk ...

— Ne, tega ne morem prenesti, ne morem ... Mogoče že teče rdeča kri curkoma iz belega telesa; mogoče omahuje ravno sedaj moj mili; jaz pa ležim tukaj.

In blede, komaj loveča sapo, je stopila v hišo ...

Kazaka sta se bila strašno; nobeden ne mara odstopiti. Sedaj prodira Katarinin oče — Danilo se umiče; prodira gospod Danilo — umiče se osoren oče in zopet sta si enaka. Oba kipita. Zamahnila sta ... joj! sablje škrtajo ... in žvenketaje so odletela v stran rezila.

— Hvala ti, o Bog! je rekla Katarina in zopet zakričala, ko je videla, da sta kazaka vzela vsak svoj samokres v roke; popravila sta kreme in nategnila peteline.

ogorčeni, ko je gosposka zbornica to odklonila. V tej seji je stavil soc. dem. poslanec Ellenbogen k finančni postavi dodatni predlog, naj se letos zniža davek na sladkor; predlog je bil odklonjen z glasovi krščanskih socialcev in nemških nacionalcev in seveda Poljakov. Tako se ti ljudje igrajo z ljudskimi koristmi. Ko pa pridejo med volilce, se imenujejo največje ljudske prijatelje in osrečevalce.

Gosposka zbornica je začela razpravo o osnovni kmetijskega kredita. Tozadevni predlog se je izročil posebni komisiji v razpravljanje.

Ruski državni svet je dovolil ruski vladi kredit za zgradbo štirih novih bojnih ladij — oklopnjač v nasprotju z dumo (drž. zborom), ki je ta kredit odklonila.

Perzijsko. Šah je postal zopet gospodar v deželi. Ob tla je vrgel upornike. Razpustil je državni zbor in razpisal nove volitve. Upa, da bodo takrat izvoljeni dobri „domoljubi“.

Ljudsko štetje. Poslanec Hribar je v svojem govoru nedavno v drž. zbornici zagotovil, da stavi jeseni predlog na predruženje zakona o ljudskem štetju v tem smislu, da se ima to štetje vršiti ne po občevalnem, ampak po materinskem jeziku.

Ogrski državni zbor je sprejel zakon o zvišanju davka na žganje.

Štajerske novice.

„Slovensko planinsko društvo“, štajerski deželni odbor in nemško „viteštvo“. Znano je, da je savinska podružnica „slov. plan. društva“ lani vložila prošnjo za podporo na deželni zbor štajerski. Vsak pravičen človek bi mislil, da je podpora za društvo, ki daleč proč od političnega življenja zasleduje edino kulturne cilje, v tem slučaju pospeševanje tujkega prometa v prelepah savinskih planinah, samoobsebi razumljiva. Če se daje od strani dežele podpora šulferajnu, šidmarki, raznim drugim izključno narodnostnim bojem posvečenim nemškim društvom, je to tembolj pričakovati za takšna društva. Ni pa tako mislila nemška večina v deželnem zboru in ne deželni odbor. Naravnost odkloniti podporo v deželnem zboru, to bi seveda vendar zbudilo preveliko razburjenje med slov. ljudstvom. Zato si je naročil dež. odbor od nemške večine dež. zbora pooblastilo, da sicer sme dati podporo, toda preiskati mora prej, ali je podpora potrebna. Nemški listi so takrat zagnali silno rabuko. Mislili smo, da se bo kar svet podrli zaradi borih 1000 kron, ki bi jih imela dobiti sav. podružnica slov. plan. društva. In deželni odbor je šel na — preiskovanje. Človek bi mislil: deželni odbor se obrne na glavarstvo v Celje, odnosno na pol. ekspozituro,

ter povpraša, ali savinska podružnica s. p. d. res zasluži to podporo po svojem delovanju. Povpraša morebiti tudi občine in uplivnejše posameznike v gornjegrajskem okraju. Izvedel bi bil na ta način, da savinska podružnica s. p. d. izborno deluje, da je markirala že 62 potov, dolgih skupaj 150 ur hoda, da je postavila že 8 planinskih koč za prenočevanje turistov, verando pri slapu pod Rinko, da je popravila 8 potov ter zgradila 3 pote, kakor jih ni v naših planinah: 1. od Okrešlja skozi Kamniško sedlo, 2. skozi Turški žleb na Skuto in 3. od slapa pod Rinko na Okrešelj. Izvršila je tekom 14 let svojega plodonosnega dela še mnogo drugih manjših del in izdala za vsa ta dela okoli 35.000 kron. O tako uspešnem delu savinske podružnice s. p. d. bi bil deželni odbor izvedel, da se je obrnil na pravi naslov. Toda kaj je storil deželni odbor? Obrnil se je po pojasnila na nemško „društvo za tujski promet na Štajerskem“, v katerem komandira zagrizeni Vsenemec Stadler. In na podlagi teh „informacij“ je deželni odbor poslal savinski podružnici s. p. d. dne 6. jun. t. l. pismo, v katerem pravi, da podpore ne more dati, „ker so izvršene poizvedbe dognale, da se delovanje društva vsrhu lažje pristopnosti savinskih alp ne more kot uspešno označiti in to delovanje tudi ni tako, da bi zamoglo povzdigo prometa s tujci pospeševati.“ — Tako na podlagi lažnivih podatkov nemškega društva deželni odbor. Zdaj jim je odleglo. Tisoč kron jim ostane v žepu in lahko jih zopet uporabijo v nemško-nacionalne namene. Mi Slovenci in posebej prebivalci savinskih planin pa vidimo na tem slučaju zopet, kako brezvestno se nas v Gradcu porivlje v kot, kako se vsaka naša prošnja in zahteva kratkomalo odklanja. vidimo, kako skrbi deželni odbor za gospodarsko in kulturno povzdigo naših slovenskih krajev. Dobri smo jim, kadar hočejo imeti od nas višje davke, s sladkimi besedami nam dokazujejo, kako bo to zvišanje tudi nam v korist; kadar pa treba od davkov, ki jih tudi mi vplačujemo, v drugi obliki nam kaj vrniti, takrat pa se nam reče: vaše delo ni nič vredno, nič ne dobite. — Na jasnem smo si, kaj imamo storiti. Naši deželni poslanci — to upamo! — bodo storili v prihodnjem zasedanju svojo dolžnost. Tako drznega žaljenja in sramotenja slovenskega naroda in njegovih kulturnih naprav ne smejo pripustiti. Tudi naše državne poslance pozivljemo, naj v očigled takim lopovstvom ne molče. Naj se smatra stvar za nekonstitucionalno, če se v drž. zgornji govori o postopanju dež. odbora, vseeno! Svet naj izve, kake lopovščine nad narodnimi manjšinami izvaja nemško „viteštvo“! Med slovenskim ljudstvom pa mora čembolj pognati klice zrno, ki smo je vanj zasejali: Gradec nam daja kamenje namesto kruha, pelin namesto vode, — krivico namesto pravice: mi hočemo proč od Gradca!

Razmere na celjskih gimnazijah pred sodnijo. Urednika Vek. Spindler (Narodni list) in Janko

Lesničar (Domovina) sta svoj čas na neki žaljivi dopis „Slov. Gosp.“ vložila proti slednjemu tožbo. V njej sta predlagala, naj se zaslišijo kot osumljenci tudi: pater Rantaša, vikar Gorišek ter profesorja Cestnik in Fon, češ da stoje vsi ti z dijaštvom v ozki stiki in so si vzgojili celo vrsto prinašalcev vesti o tovariših. Zaradi teh besed, ki sta jih zapisala zgoraj imenovana v vlogi na sodnijo, sta tožila profesorja Cestnik (duhovnik) in Fon (lajik) pred okrajno sodnijo v Celju zaradi razžaljenja časti. Obtoženca Spindler in Lesničar sta bila primorana nastopiti dokaz resnice in se je vršila minolo soboto tozadevna razprava, pri kateri sta bila sicer obtoženca obsojena vsak na 50 K globe, pri kateri sta pa moralno vendar onadva zmagala, ker se je tožiteljema dokazalo s pričami, da sta prestopila mejo, do katere smeta po disciplinarnih predpisih in pa kot akademsko izobražena moža iti. Posebej o profesorju Cestniku se je dognalo in dokazalo, da je res, kar smo tudi že v našem listu o stvari pisali, da je on sokriv razmer med dijaštvom, kakoršne so zavladale zadnji čas, da je baš on s svojim postopanjem zakrivil neumestno in naravnost demoralizujoče razločevanje dijaštva v klerikalno in „liberalno“. Dokazalo se mu je, da ima po predpisih pač pravico kontrolirati dijaštvo glede njegovega moralnega življenja, glede napredovanja v učenju tudi izven šole, da pa nikdar in nikoli nima pravice kontrolirati tudi svetovnih nazirani posameznih dijakov, recimo njih „političnega“ prepričanja. In to je storil v obžalovanja vredni meri profesor Cestnik. Da si je dal — kakor je to dijak Klenovšek pod prisego sam priznal — od tega „razlagati“ stanje „liberalizma“ med dijaštvom, da si je dal ovajati celo imena „liberalnih“ dijakov (izpovedba Klenovškega, da mu je izdal „liberalca“ Cizela, za druge se ni „spominjal“!), da je s svojo profesorsko avtoriteto vplival na podrejenega mu dijaka, da mu je ta izdal člane nekega „liberalnega društva itd., to vse je s tako jasnostjo bilo pri obravnavi dokazano, da si prof. Cestnik ni znal pomagati. Pri obravnavi je sam tudi priznal, da je naročil dijaku Klenovšku, naj zbira (to potrde priče!) dobre dijake (to je klerikalne!) in s tem je nehote (saj je sam hotel takoj preklicati besedo „zbira“) priznal, da je navajal dijaka Klenovškega k postopanju proti disciplinarnim predpisom. — Kot priče pozvani dijaki so razun nekaterih izpovedali z odločno prostodušnostjo in se je razkrila marsikatera rak-rana na življenju našega dijaštva; vse te rane pa so povzročene od strani nekaterih ljudi, ki hočejo s svojim vplivom kot predpostavljene tudi že dijaštvo potegniti v blato klerikalizma. Dijaki so izpovedali resnico brez strahu, ker se nimajo ničesar in nikogar bati. Samoobsebi umevno se ne skrivi zaradi njih izpovedi nobenemu niti las. Zato bomo poskrbeli. — Slovensko dijaštvo v Celju pa pozivljemo, naj vkljub temu, da se ga kot „liberalno“ denuncira iz Celja tudi župnikom in tem potom tudi staršem v rojstnih krajih,

Ustrelil je gospod Danilo, — ni zadel. Pomeril je oče... on je star, on ne vidi tako dobro, kakor mladi, vendar pr se mu roka ne trese. — Strel je zagrmel... Gospod Danilo je omahnil; rdeča kri je pobarvala levi rokav njegove suknje.

— Ne, — je zakričal: — ne prodam se tako ceno; ne leva roka, desna je moj varih. Na steni visi turški samokres: še nikdar v celem mojem življenju se mi ni izneveril; pridi s stene, moj stari tovariš! stori svojemu prijatelju to uslugo! Danilo je iztegnil roko.

— Danilo! je obupno zakričala Katarina, prišla moža za roko in se mu vrgla k nogam: — ne prosim te zaradi sebe, za me je samo ena smrt, ker je nevredna žena, ki preživi svojega moža; Dnjeper, hladni Dnjeper bo moj grob... Poglej, ozri se na sina, Danilo! ozri se na sina! Kdo bo skrbel za ubogo dete? Kdo ga bo ljubil? Kdo ga bo učil jezdit na vrancu, kdo ga bo učil biti se za svobodo in vero, piti in zabavati se po kazaško? Pogini, moj sin! pogini! tvoj oče te ne mara več poznati! glej, kako odvrča od tebe svoj obraz. O, sedaj te poznam! ti si zverina in ne človek! Ti imaš volčje srce in dušo kakor hinavska kača! Mislila sem, da imaš vsaj trohico usmiljenja, da gori v tvojem kamnitem telesu človeško čuvstvo. Strašno sem se goljufala! Tebe bode vse to še veselilo; tvoje kosti bodo samega veselja začele v grobu plesati, ko bodo slišale, kako so vrgli Poljaki, te divje zverine, tvojega sina v ogenj, ko bode tvoj sin kričal pod nožem in kro-

pom. O, poznam te! Ti bi navsezadnje rad še iz groba vstal, in s svojo šapko razpihal ogenj, ki bo gorel pod njim.

— Nehaj, Katarina! Pridi sem, moj Ivan, ki se te ne morem nagledati, pojdi sem, da te poljubim. Ne, moje dete, nihče ti ne bo skrivil niti enega lasa; vzrastel boš na slavo domovini; kakor vihar boš letal pred kazaki, z baršunasto šapko na glavi in ostro sabljo v roki. — Daj mi, oče, roko! Pozabiva, kar je bilo med nama. Če sem ti delal krivico — obžalujem. Zakaj mi ne daš roke? — je govoril Danilo očetu Katarine, ki je stal še vedno na istem mestu in ni kazal na svojem licu niti znamenja jeze, niti sprave.

— Oče, — je zakričala Katarina in ga objela in poljubila, — ne bodi neizprosni, odpusti Danilo: nikdar več te ne bo žalil.

— Zaradi tebe, moja hči, samo zaradi tebe mu odpuščam! — je odgovoril oče, jo poljubil in pri tem zabliskal strašno z očmi.

Katarina se je vsa stresla: čuden se ji je zdel poljub in sovražen ogenj v očeh. Naslonila se je z lahti na stol, na katerem si je obvezoval ranjeno roko gospod Danilo, ki je premišljeval, da ni storil lepo in po kazaško, ker je prosil odpusčenja, dasi je bil v vsem nedolžen.

IV.

Prišel je dan, a brez solnca: nebo se je oblačilo in droben dež je rosil na polja, na gozde, na široki Dnjeper. Gospa Katarina se je zbudila,

a ni bila vesela: oči je imela objokane in vsa je bila žalostna in nemirna.

— Moj mili, dragi mož, čudne reči so se mi sanjale.

— Kaj se ti je sanjalo, ljuba moja gospa Katarina?

— Sanjalo se mi je, čudno, ali tako živo, kakor bi bilo v resnici, da je moj oče tisti čarovnik, ki smo ga videli pri osaulu. Prosim te, ne veruj sanjam: kake neumnosti se včasih človeku sanjajo! Zdelo se mi je, da sem stala pred njim, da sem vsa trepetala in se bala in da je vsaka njegova beseda rezala po mojih žilah. Ko bi ti slišal, kaj je on govoril...

— Kaj je govoril, zlata moja Katarina?

— Govoril je: „Poglej me, Katarina, jaz sem lep! Ljudje prazno govorijo, da sem grd: jaz bodem tvoj slavni mož. Poglej, kako jaz pogledam z očmi.“ Tukaj je uprl v mene svoje jarke oči, jaz sem zakričala in se zbudila.

— Da, v sanjah je mnogo resnice. Sicer pa, ali veš, da za goro ni vse mirno; zdi se, da se se začeli Poljaki zopet prikazovati. Gorobec mi je poslal naznanilo, naj ne spim; njegova skrb pa je prazna, ker tudi brez njegovega naznanila ne spim. Moji kazaki so nocoj naredili dvanajst zasek. Navadno vojaštvo pogostimo s svinčeniimi slivami, plemiči pa bodo plesali tudi pod palicami.

— In oča ve za to?

Dalje sledi.

vstraja strogo na stališču predpisov ter se naj s pridnim in vstrajnim nčenjem prebora skozi težave gimnazijskega življenja.

Enotna rešitev jezikovnega vprašanja in klerikalci. Znano je, da je slovenska javnost in da so tudi trezni politiki drugih slovanskih narodov zastopali stališče, da se ima jezikovno vprašanje rešiti ne za vsako deželo posebej, ampak za celo državo skupno. Pred dobrim tednom pa so slov. klerikalni časopisi prinesli vest, da so bili naši klerikalni poslanci pri min. pred. Becku in da so se z njim domenili, da izdelajo načrt jezikovnega zakona za slovenske pokrajine. Čudili smo se, da so ljudje, ki jim je sicer narodnost deveta briga, naenkrat zopet našli srce zanjo. Pa mislili smo si, da so prišle spet kvatre, ob katerih se klerikalcem vzbujajo navadno „posebne“ misli. Še bolj pa smo se čudili z ozirom na uvodne besede. V nasprotju z javnim mnenjem so klerikalni poslanci slov. ljudstva zopet hoteli vzbuditi nekoliko pozornosti. Samo da farbajo javnost, kakor da se strašno brigajo za rešitev jezikovnega vprašanja, so raztrobili urbi et orbi to novico, storili pa seveda niso nič. Min. predsednik Beck sam je izjavil, da v tej zadevi s slov. klerikalnimi poslanci sploh govoril ni.

Nič brez Nemcev, — vse brez Slovencev! Ko se je pred tednom dni po časopisih razglasilo, da nameravajo poslanci v slovenskem klubu izdelati poseben načrt jezikovnega zakona za slovenske dežele in sicer vsled dogovora z min. predsednikom in ga predložiti, so „vztrepotali“ naši Nemci v „sveti jezi“ in Dobernig, Marckhl, Nagele ter Hoffman so stopili k ministerskemu predsedniku ter ga „ogorčeni“ vprašali, kaj je na tem resnice. On seveda o stvari ni nič vedel ter zagotovil, da „samoobsebi umevno“ ne stori nič brez Nemcev. Radovedni smo, kdaj je že kateri slov. deputaciji rekel, da „samoobsebi umevno“ ne stori nič brez Slovencev.

Narodna stranka in deželnozborska volilna reforma. Na glavnem zboru narodne stranke se je na predlog g. dr. Božiča sprejela sledeča resolucija: „Glavni zbor zaupnikov narodne stranke izjavlja, da zahteva pravično volilno preobnovo za deželni zbor štajerski v zmislu resolucij, sprejetih na shodih narodne stranke dne 23. svečana 1908. Zaupniki, ogorčeni, da se namerava z načrtom nove volilne reforme prizadeti nove krivice našemu narodu — pozivajo slovenske štajerske deželnozborske poslance in slovensko javnost sploh, da se z vso odločnostjo upre vsakemu poskusu, stališče slovenske deželnozborske delegacije relativno poslabšati — ter poziva slovenske poslance, da vsak tak poskus z vsemi le mogočimi sredstvi, tudi z obstrukcijo preprečijo. Zaupniki pozivajo vlado, da upoštevaajoča najprimitivnejši čut pravičnosti ne pripusti teptanja javnih pravic slovenskega naroda, na Spodnjem Štajerskem tvorečega tretjino prebivalstva, ker bi sicer morala prevzeti odgovornost za nedogledne posledice, ki bi jih rodilo njeno pristransko delovanje v prilog Nemcev.

Graditelji nemške šole v zadregi. Še ni dolgo, kar smo pisali, da sta župan Sedminek in dr. Zirngast se hvalisala, da dobita ves denar k zgradbi nemške šole zastonj. Opozarjali smo takrat naše kmete, da ti dve osebi nista nam dovolj porok, da se njune obljube tudi res izpolnijo. Mislili smo takrat na tukaj občeznano okolnost, da ste ravno ti dve osebi, posebej prvi, že črpale nešteto iz nemškega denarnega vira. Tako nam je bilo znano, da je prosil dr. Zirngast pri „Südmarki“ za stalno podporo, kar je spravilo nekega tukajšnjega hudomušnega Nemca do opazke, da bode sedaj Sedminekov „kürečji“ mesar plačeval prispevek v „Südmarko“ zato, da bo vlekel gospod doktor svojo podporo. Iz zemljiške knjige je izvedel lahko vsakdo, kogar je zanimalo, da je sprejel očka župan pred tremi leti izdatno podporo 8000 kron. Vsakdo bi si mislil, zdaj je fant na konju. A ta nemila osoda je hotela drugače. Ta nesrečna zemljiška knjiga! Nič manje kot 17.000 kron hoče neki siten upnik od našega „zaslužnega“ očeta in to s silo. Stolec mu hoče celo prodati — in to na javni dražbi. Ti nesreča! Vprašamo tem potom gospoda Sedmineka in njegove prijatelje, ne bi li bilo bolje, da bi on pred vsem za svojo hišo trgal podplate kakor pa za tujo? Bi ne kazalo, da bi ti frizerji, babice itd. barantali po sejmi in krčmah z „Bausteine“ za hišo našega rihterja, kakor pa za tako nepotrebno nemško šolo? Mogoče bi bil očka Sedminek dostopen temu predlogu.

Veliko ljudsko veselico priredita celjski podružnici Ciril-Methodove družbe v nedeljo 5. t. m. popoldne pri g. Fazarincu na Ostrožnem. Na vsoporedu je razna zabava.

Umrl je dne 30. jun. v Gradcu v bolnišnici usmiljenih bratov g. Josip Gross. Bolehal je že dalje časa. Bil je zasebni uradnik v Celju, tu splošno priljubljen. Dolgo časa je bil neumorni pevovodja del. podp. društva.

Ivanjkovci. Dne 11. junija je bil g. Leopoldu Petovarju v dvorani okrajnega zastopa v prisotnosti g. načelnika dr. I. Omuleca ter okrajnega odbora kakor tudi drugih prijateljev in častilcev po g. baronu Neugebauerju, tač. vodji okr. glavarstva slovesno izročen zlati križec za zasluge. G. baron Neugebauer je v daljšem govoru opisal različne zasluge, ki si jih je pridobil g. Petovar za svoj ožji kraj — in slovensko stvar. Dal Bog, da bi mu zasluženi križec še mnogo let dičil njegove slovenske prsi.

S pravosodnimi razmerami na Štajerskem in Koroškem se je nedavno v drž. zbornici obširno bavil posl. Ivan Hribar ter je v živih barvah naskikal krivice in šikane, ki se nam gode tozadevno na Štajerskem in posebno še na Koroškem. Kako je v živo zadel, so kazali medklaci nemških poslancev, posebno Marckhla, ki so sikali jeze. — Taka zdravila so dobra.

Občina Slivnica pri Celju je mnogozaslužnega ces. svetnika g. dr. Gustava Ipavica v Št. Jurju v seji dne 25. junija imenovala častnim občanom.

Premog je našel v občini Kalobje na večih krajih g. Alojz Zapušek.

Ustmena matura na celjski gimnaziji se prične dne 20. jul. in bo trajala do 28. jul. To je vse-kakor v tej vročini jako okrutno.

Nemška hiša v Celju potrebuje „nujno“ zopet par tisoč kronic, zato se je inscenirala zopet velika „fehtarija“ po nemških listih.

Strašna morala. V Göstingu pri Gradcu sta šla zakonska Maksim in Alojzija Brunello na stari grad. S seboj sta vzela 11letno deklico nekega delavca. Na razvalinah sta uprizorila pred deklico predigro iz Sodome. Da bi po besedilu sv. pisma kot dobra katoličana ne dobila zaradi tega mlinskega kamna na vrat, je žena držala deklico, da jo je pohotni mož posilil. Zgledno zakonsko dvojico imajo že pri deželnem sodišču.

Linhart v „Štajercu“ kot zgodovinar. Možakar piše: „L. 1894 so napadli (!) prvaki gimnazijo (celjsko!) in so hoteli izbaciti iz nje nemški poduk“. — „Štajerčevim“ bravcem so se gotovo kar lasje ježili, ko so čitali o tem divjem napadu (!) prvakov (!) na gimnazijo. Heil Linhart!

Iz šole. Nastavljeni so: kot stalni učitelj g. Fr. Kerhanko v Čadramu, kot stalna učiteljica na Ščavnici ga. Alojzija Gorjak. Gca Sidonija Štuhec v Kamnici je stopila v stalni pokoj. — Razpisana so učiteljska mesta: v Kapeli, pri Sv. Marjeti ob Pesnici.

Deželnoobrambni oddelki avstrijske armade bodo dobili svoje godbe.

Nemški narodni svet za Spodnje Štajersko je dne 29. t. m. zboroval v Celju. Znani velejurist dr. Ambroschütz je govoril o bodočih deželnozborskih volitvah, Marckhl pa „o vedno drznejših aspiracijah slovenskih politikov na polju pravosodstva na Kranjskem, Koroškem in Štajerskem“. Druge nesreče ni bilo. Dejstvo pa je, da se Nemštvo po Sp. Štajerskem vedno bolj organizira. Slovenski narodni svet pa se od strani klerikalnih politikov bojkotira in celo ostudno napada. Takšen je naš smisel za podrobno delo.

Velikanska suša zadnjih tednov postaja usodepolna. Iz savinske doline se čujejo glasovi, da mora nastati lakota, če trpi to stanje še nekaj časa. V višjih legah nimajo več vode in si jo morajo nositi ure daleč iz potokov. Kmetje prodajajo živino.

Ruška koča. V nedeljo dne 12. julija bode maševal v cerkvi sv. Aneha g. dr. A. Medved, na kar opozarjamo cenjene izletnike. V ruški koči se dobe topla in mrzla jedila ter vino in pivo. — Brešna torej ni treba seboj nositi.

Boj za šolo v Leitersbergu pri Mariboru. Vsled gonje mariborskih renegatov, ki so na vsak način in tudi s sleparstvom hoteli spraviti na leiteršberško šolo popolnoma nemški nčni jezik in vsled tozadevne pritožbe Slovencev je sklicalo okr. glavarstvo na minolo soboto stariše iz šolskega okrožja, naj se sami izrečejo. In uspeh te „enkete“ je prav razveseljiv: 97 glasov za slovensko šolo, nasprotnih 77. Marsikaj zanjmivega bomo še tozadevno razkrili. Kje neki imajo mariborski renegatje svojo vojsko?

Za Sokolski dom v Celju je darovala češka sokolska zveza 1000 kron.

Imenovanje. Poštni oficijal g. Ant. Mirnik je imenovan višjim poštnim oficijalom v Celju.

Slovensko delavsko podporno društvo v Celju se je preselilo 1. t. m. v nove prostore v Kmečlovi hiši na Grabnu št. 7.

Umrl je v Celju dr. Stepischnegg dne 29. jun. Poročali smo o dozdevnih vzrokih njegove smrti v zadnji številki. Dasi rojen Slovenec, je stal mož v vrstah janičarjev in je igral svoj čas med Nemci veliko politično ulogo. V zadnjih letih so ga mladi potisnili v ozadje.

Škof v Hrastniku. V soboto popoldne se je peljal škof Napotnik skozi Hrastnik na Dol, kjer se je vzdal temeljni kamen za novo farno cerkev. Ta dan se je zopet pokazalo, kako sodijo naši ljudje o klerikalcih in zlasti o našem škofu. Na nobeni slovenski hiši tja do Brnice (če odštejemo renegata Drnovška) ni bilo videti zastave, pač pa so bila okrašena vsa poslopja, ki so last nemške kutarje v. Da, v kemični tovarni je bilo zbrano na cesti vse „uradništvo“ in seveda — hote ali ne hote — tudi delavstvo, da se pokloni „slovenskemu“ škofu. Tudi otroci nemške šole so korakali na Dol, da se mu tam poklonijo. Kdaj bo spoznalo naše ljudstvo, kam ga vodi prokleti internacionalni klerikalizem, ki pa se je slednji čas — vsaj pri nas! — nagnil docela na nemškutarsko stran! Uboga Slovenija!

Zidanimost. V soboto dne 27. jun. je pogorelo poslopje Gašparja Kajtna v Račici pri Zidanem mostu. Škode je okoli K 3000, zavarovalnina pa znaša samo K 2000. — Kako je nastal ogenj, ni znano. — Ko je bilo že vse poslopje v divjem plamenu, bili so še v sobi trije otroci po 1 in pol, 2 in 5 let stari. Teh nedolžnih otročičev se je spomnila 12letna deklica Marija Krajšek. Ne glede na veliko nevarnost je skočila z neverjetno odločnostjo v goreče poslopje in rešila vse tri gotove smrti. Tej hrabri mladi deklici bodi izrečeno tukaj vse priznanje in jo stavimo vsakemu moškemu za vzgled. — Pozabiti pa ne smemo pri tej priliki tudi požarne brambe iz Loke. Pod spretnim vodstvom načelnika Gamška lokalizirala je ogenj samo na goreče poslopje. Vkljub temu da je bila streha sosednega poslopja že večkrat v plamenu, in vkljub vsej silni vročini rešili so to poslopje in s tem vso vas Račico. Ponesrečila sta dva brambovca, katera sta zadobila več ali manj opeklin. Tudi tej vrli požarni brambi, posebno pa njenemu spretnemu načelniku g. Gamšku vse naše priznanje.

Velika slavnost v Trbovljah. Dne 23. avgusta 1908 prirede vsa trboveljska narodna društva, ki so vsa članice zveze narodnih društev (gasilno, tamburaško in pevsko, pazniško in del. podporno društvo in obe Ciril-Methodovi podružnici!) veliko narodno veselico. Opozarjamo na to že danes!

Iz Trbovelj. V torek dne 23. jun. je vozil Vrečkov hlapec več zabojev piva, na katerem so sedeli trije otroci tuk. gostilničarja Valkerja. Konji so se splašili, voz pa se prevrnil v trboveljski potok z otroci in zaboji vred. Eni deklici učenki I. razreda se je zlomila noga na dveh krajih tako, da je kost prodrila kožo in je deklico skoro popolnoma stlačilo. Drugima dvema se ni nič zgodilo. Hlapec se je pa tudi ves polomil.

Iz Laškega trga. „Domovina“ poroča: Dne 23. t. m. je bil pogreb Franca Gonjakovskega, služabnika župnišča v Laškem. Ranjki je to službo opravljal pri sedajnem kanoniku dr. Žuži nad 20 let ter je bil zaveden Slovenec. Blag mu spomin! K temu moramo pripomniti, da je najstrožje obsojdo vredno, da so se naznanila o njegovi smrti tiskala v nemški tiskarni „Celeja“. — Kdo je to ukrenil in priskrbel, nam ni znano, pač pa moramo obžalovati, da dotičnik ne pozna gesla „Svoji k svojim“ ter obsojati tako ravnanje. Čudom se tudi čudimo dejstvu, da je imenovani gosp. Žnža položil na grob svojega skrbnika venec — s samonemškim napisom! Da se ne sramuje!

Maribor. Nemški listi poročajo, da je do 25. jun. 1300 ljudi prestopilo k protestantski cerkvi, in pravijo, da veliko pripomorejo k temu slovenski duhovniki. — Ustmena matura na naši gimnaziji se začne dne 6. t. m. Maturantov je 27, od teh je Slovencev 21.

Imenovanje. G. nadučitelj Anton Hohnjec v Kozjem je imenovan za učitelja na moški kaznilnici v Mariboru.

Učiteljska mesta so razpisana na ljudski šoli pri Sv. Križu na Murskem polju in na slov šoli v Ljutomeru.

Iz srednješolske službe. Profasor Franc Handl pride iz Friedeka na nemško gimnazijo v Celje, profesor Ivan Košan iz Maribora v Gradec, Anton Peterlin iz Kranja na II. drž. gimn. v Ljubljano, Jožef Schleumer z nemške gimnazije v Celju na Dunaj, profesor Alojz Virbnik iz Novegamesta v Ljubljano na II. drž. gimnazijo; za pravega gimn. učitelja v Celje na nemško gimnazijo je imenovan dozdajni suplent Erih Lechleitner iz Trsta, v Pazinu Rudolf Pregelj, v Ljubljani dr. Svoboda.

Iz Dramelj. Na naše poročilo v zadnjem „Narodnem listu“ pod naslovom „Na kak način je začela naša duhovščina skrbeti za župnijske urade“ nam je poslal župnik Ogrizek „popravek“ češ da ni res, da „če je kaj prebitka, pograbi vse farovž“, ampak da je res, da župni urad „društveno premoženje po svoji previdnosti razdeli med poštene reveže župljane, v prvi vrsti med ubožne bivše društvene člane“. K temu pripomnimo samo, da ta popravek na stvari čisto nič ne spremeni. Znano je namreč splošno in posebej med „reveži“, koliko od raznih „ofrov“ in drugih takih daril, ki jih dobe farovži, odpade na „reveže“, ako te vsote farovži „po svoji previdnosti“ (!) razdeljujejo med reveže. Zato se z župnikom Ogrizekom glede tega niti ne bomo dalje grizli, samo ga opozorimo, naj bo v svojih pridigah previdnejši, ker ga bomo sicer enkrat prišli za predolgi jezik.

Ostleparjenje južne železnice v Laškem trgu. Najvišje sodišče je odredilo, da se vrši ponovna razprava zoper znana Schönthonerja in Engelbrechta pred dunajskim deželnim kot porotnim sodiščem in ne več v Celju.

Izletnikov na Mrzlico v nedeljo 5. julija obeta priti lepo število, tudi Celjani se jako zanimajo za ta izlet. Kdor količkaj ljubi naše planine in ima smisel za gorsko krasoto ter rad uživa planinski vzduh in hlad, naj pohiti na naš savinski Triglav, od koder je diven razgled na dobršen del slovenske zemlje. Saj pa hočemo ta dan slaviti tudi god naših slovanskih blagovestnikov! — Nekaj izletnikov pojde že soboto popoldne ob 4. uri iz Griž, da bodo na vrhu žgali ogromen kres z umetalnim ognjem v čast sv. Cirila in Metoda, darilo trgovca g. Kvedra iz Žalca. Drugi izletniki odidejo v nedeljo zjutraj zgodaj v hladu proti vrhu. Pri Hauseubichlerjevi koči bo točil izborna kapljico gostilničar gosp. Naprudnik iz Griž; za jestvine skrbi vsak sam. Planinski pozdrav!

Braslovče. Gospod državni poslanec Roblek se v polni meri zaveda svojih poslanskih dolžnosti. Ko je izvedel, kako zelo potrebujemo pismo, ki bi tudi po vaseh raznašal pošto, je ukrenil vse potrebno in v kratkem je izposloval, česar brez njegove intervencije nismo mogli doseči leta in leta. Nedavno se nam je reklo, da ni denarja, da naj potrpiamo. Brez njegovega posredovanja bi morali še dalje čakati. Bodi vrlemu gospodu državnemu poslancu za izposlovanje deželnega pismo, ki je izrečena iskrena zahvala.

Na Ljubnem v savinski dolini se je ustanovilo „Veteransko društvo“. Proti temu nimamo ničesar. Pa radovedni smo, kako bo društvo s svojo nemško komando paradiralo poleg obče priljubljene prostovoljne požarne brambe, ki ima slovensko poveljevanje.

Veržej pri Ljutomeru. Utonil je pri kopanju v Muri dne 23. jun. g. nadučitelj Vinko Vanda. Zapušča ženo in 8 nepreskrbljenih otrok. Ker je bil ponesrečen sicer dober plavač, ga je gotovo prijel krč.

Zaradi krive sta bila obsojena v Mariboru zakonska Jakob in Marjeta Hohnjec, ki sta imela v Ribnici na Poh. v najem trgovino g. Kocbeka iz Marnberka. Mož je dobil 6 tednov, žena pa 10 dni strogega zapor.

V Pamečah pri Slov. Gradcu je izvoljen za župana gosp. J. Vrhjak. Veseli nas ta izvolitev, ker je mož — kakor čujemo — zaveden Slovenec.

Nemško denuncijantstvo. „Nemško društvo za Maribor in okolico“ je nedavno skrbelo neko resolucijo, v kateri govori o „poslovenjenju“ pošte v Mariboru z dvojezičnimi tiskovinami in obenem denuncira slov. poštnega uradnika P., ki je toli pravičen, da gleda na to, da slovensko občinstvo dobi vsaj dvojezične tiskovine. Žalostno mora stati z nemštvom v Mariboru, če so mu te dvojezične poštne tiskovine nevarne in če se mora za vzdrževanje tega trhlega nemštva njegovi „viteški“ zaščitniki posluževati denuncijantstva. Fej! — Naši poslanci pa imajo skrbeti, da se takšnim od-

nemških kulturonoscev denunciranim pravičnim uradnikom ne skrivi niti 1 las!

V Gotovljah je umrla minolo soboto edina hčerka g. nadučitelja Fr. Brinarja, Vidica.

Požar. Minoli četrtek je pogorelo 20 oralov gozda turniške graščine pri Sv. Lovrencu na dravskem polju.

Razglas c. k. finančnega deželnega ravnateljstva za Štajersko glede neposrednih davkov v III. četrtletju 1908. Tekom III. četrtletja 1908. postanejo neposredni davki na Štajerskem dotekli oziroma plačni v sledečih obrokih: I. Zemljiški, hišno-razredni in hišno-najemninski davek ter 5-odstotni davek od najemnine onih poslopij, ki so prosta hišno-najemninskega davka in sicer: 7. mesečni obrok dne 31. julija 1908, 8. mesečni obrok dne 31. avgusta 1908, 9. mesečni obrok dne 30. septembra 1908. II. Občna pridobnina in pridobnina podjetij, podvrženi javnemu dajanju računov: III. četrtletni obrok dne 1. julija 1908.

Zažgite kresove!

Dne 4. julija zvečer, na predvečer praznika slovanskih apostolov Cirila in Metoda, naj zaplapolajo po naših hribovih sijajni kresovi. Noben hribček naj ne bo brez njega. Naj vidi svet, da je ta zemlja še naša, še slovenska! Naj vidi, da imamo trdno voljo, braniti to zemljo do skrajnosti! Zažgimo pa tudi v naših srcih kresove žive ljubezni do rodne grude, ljubezni do pozitivnega, vztrajnega dela za obrambo te grude!

Novice iz drugih slovanskih krajev.

Za „Narodno šolo“ v Št. Jakobu na Koroškem prinaša „Mir“ poziv župnika Ražuna: Iz nemških časnikov morete spoznati, koliko je našim nasprotnikom ležeče na tem, da podro slovenski Št. Jakob v Rožu. Velika je drznost sovražnikova, naša skrb in požrtvovalnost za obrambo trdnjave koroških Slovencev naj ne zaostaja. Jeseni že mora biti otvoritev naše narodne šole. V to pomagaj Bog in radodarnost slovenskih rodoljubov!

„Korošec“, napredni list slovenskih Korošcev, bode odslej mesto vsak teden izhajal samo vsakih 14 dni na mesec. Žal, da ni našel potrebnega odmeva med narodom, ker bi mnogo koristil dobri stvari.

Najlepše „Nemke“. V Rožeku na Koroškem je imela preteklo nedeljo Südmarka svojo kresno veselico, h kateri so največ prispevali jeseniški „Nemci“. Pri tem je bilo tudi tekmovanje v lepoti med navzočimi dekleti in ženami ter so dobile vsa tri darila sledeče tri „Nemke“: Jeglič, Adamič in Pospisil. In vendar poročajo listi, da je bila na veselici zastopana skoraj vsa Koroška. Potemtakem je za lepoto med koroškimi Nemci trda, kakor tudi za — pristnost njihovega nemštva.

Trgovska šola v Ljubljani. Rešitev slovenske trgovske šole je obležala v učnem ministerstvu. Zato je ni mogoče že jeseni otvoriti, kakor je bilo sklenjeno. Kranjski deželni odbor pa skuša to zadevo z vso močjo pospešiti. Takoj s 1. novembrom letos pa se otvori pripravljalni tečaj za slovensko trgovsko šolo.

160. odborova seja „Slovenske Matice“ v Ljubljani dne 17. junija 1908. Predsednik pozdravi navzočne, posebno še nove odbornike gg. Franc Maslja-Podbimbarskega, dr. Fr. Mohoriča, dr. E. Poljanca, L. Schwentnerja in Silv. Škrbinca ter zahvali izstopivše odbornike gg. prof. A. Bartelna, ravn. Iv. Macherja in svetn. Iv. Majcigerja na njih trudaljubivem delovanju. Nadalje izroče zahvalo g. mestnemu županu Iv. Hribarju na podaritvi 12 delnic „Narodne tiskarne“, ter poroča o snujoči se „Zvezi slov. znanstvenih društev“, ki jej „Matica“ pristopi kot enakopraven član. Z vsklikom se voli dosedanje predsedništvo: dr. Fr. Ilešič predsednikom, ravnatelj P. Grasselli prvim in kan. Iv. Sušnik drugim podpredsednikom, vlad. svetnik dr. Fr. Detela blagajnikom, ravnatelj dr. L. Požar in dež. svetn. dr. Fr. Zbašnik ključarjema. V knjižni odsek se na novo izvolijo odborniki Maselj, dr. Mohorič in Schwentner, v gospo-

darski pa Schwentner in Škrbine. Vse knjige za l. 1908. pojdejo že pred šolskimi počitnicami v tisk.

Finančnim ravnateljem za Kranjsko je imenovan neki Alojz Kliment iz Brna, dasi je vse pričakovalo, da bo imenovan domačin in narodnjak nadsvetnik Dobida. Klerikalci so uprizorili proti njemu gonjo, ker je nepristranski uradnik. Rajši tujca — klerikalca, nego domačina — narodnjaka! To je danes geslo klerikalcev!

Slovenska Sokolska Zveza je imela v nedeljo 28. jun. svoj občni zbor. Za starost je bil izvoljen br. dr. Ivan Oražen.

Velik požar na Bledu je bil minoli ponedeljek 29. jun. Gorela je vas Grad. Uničenih je 40 gospodarskih poslopij 32 hišnim posestnikom. Zažgala sta 2 fanta, ki sta v šupi kadila svalčice (cigarete). Škode je nad 300.000 kron.

Slovenci v Trstu. Dve hiši je kupila v Trstu trgovsko-obrtna zadruga za 400.000 kron. Nameste se tam združni uradi in slovenska trgovska, oziroma tudi ljudska šola.

Shod slovanskega dijaštva v Pragi. Te dni — od 24. do 30. jun. — se je vršil v Pragi shod slovanskega naprednega dijaštva. Zastopani so bili vsi slovanski narodi po delegatih svojega dijaštva. Dne 26. jun. je v imenu slovanskega dijaštva govoril o slovenskem šolstvu filozof gosp. Ivan Prekoršek. Podal je jasno sliko našilnega ponemčevanja Slovencev potom šolstva. Dokazal je na podlagi tega tudi, da baš zaradi tega, ker nam vlada in Nemci ne privoščijo slovenskih šol, tudi zaostaja kulturni razvoj Slovencev. — Dne 27. jun. je govoril o vprašanju slovenskega vseučilišča prof. g. dr. Rostohar. Dokazal je, da trebamo lastno vseučilišče 1.) da vzgojimo slovensko uradništvo, 2.) da vzbudimo individualno narodno kulturo, da se naša inteligenca ne bo vzgajala v nemškem duhu. Želel je, naj bi se na češkem vseučilišču v Pragi ustanovil provizorij slovenske univerze.

Zadnja poročila.

Cesar je sankcioniral zakon o proračunu za l. 1908.

Sičinski, morilec gališkega namestnika grofa Potockega, je bil včeraj 1. t. m. obsojen v smrt na vešalih.

Drž. poslanec g. Vinko Ježovnik še vedno leži bolan, vendar je upanje, da kmalu okreva.

Pri Sv. Ani v Slov. Gor. se vrši dne 19. t. m. velika ljudska slavnost. Sv. Ana je obmejni, od Nemcev jako napadani kraj. Slovenci iz okoliša, 19. t. m. tja gor! Pomagajte netiti narodno zavest.

Gospodarski paberki.

Cena jaje na dunajskem trgu dne 30. junija 1908.

jajca v zabojih	à 35	k.	po K 2'—
I-ma jajca v sodčkih	à 37	"	" K 2.—
II-da " " "	à 38	"	" K 2'—
Nižje in gor.-avstrijska	à 42	"	" K 2'—
I-ma štajerska jajca	à 38	"	" K 2'—
II-da " " "	à 39	"	" K 2'—
I-ma moravska " "	à 38	"	" K 2.—
II-da " " "	à 39	"	" K 2'—
Šleska jajca	à 41	"	" K 2'—
Hrvaška " "	à 39	"	" K 2'—
Slavonska jajca	à 40	"	" K 2'—

Za zaboj à 1440 kom.:

I-ma bačka jajca	à K 76
I-ma banatska jajca	à K 74
zgornjeogrška " "	à K 72
I-ma sedmograška sortirana	à K 74
I-ma " nesortirana	à K 70
bosanska jajca	à K 70
I-ma bolgarska jajca	à K 74
II-da " " "	à K 70
I-ma srbska " "	à K —
I-ma gališka jajca sortirana	à K 70
I-ma " nesortirana	à K 69
I-ma ruska " "	à K 74
II-da " " "	à K 72
I-ma srednja jajca	à K 64
I-ma mala " "	à K 58

Lekarnarja A. Thierryja balzam in centifoljsko mazilo. Posebno v vročem poletnem času ter za potovanja in ture služijo ta povsod poznana zanesljiva sredstva v vseh slučajih izvrstno. So pravi pomočniki v sili pri tako pogostih napadih slabosti in vročine, omedlevici, posebno pri v času sadja in murk tako pogostih kolikah, krčih, slabi prebavi, prehladih, infekcijah po slabi pitni vodi itd. Mazilo je nenadomestno pri vseh ranah,

bulah, mehurjih, zmečkaninah, udarcih itd., in je treba oba sredstva imeti vedno v zadostni meri s seboj. Ne dajte si vsiliti drugih fluid brez vrednosti in adresirajte vsa naročila na: lekarnar A. Thierry v Pregradi pri Rogatcu.

Dopisi.

Nova cerkev pri Celju. Že precej dolgo se kuha pri nas vprašanje o novi požarni brambi. Njena ustanovitev je sklenjena stvar, izvoljen je tudi že odbor, tudi denarja se je že precej nabralo; čudno je le to, da ima ves ta denar, dasi je izbran poseben blagajnik, še do danes v rokah izvoljeni „stotnik“. Zahtevamo, da stvar pride nemudoma v red in da izroči stotnik ves denar blagajniku. Položiti ima o vseh prejemkih in izdatkih račun. Naj ne misli, da mu bo pri tem kaj pomagalo to, da zdaj škili k vojniškim Nemcem in hoče za vsako ceno nemško komando pri požarni brambi. Novocerkljani, če smo enkrat napravili neumnost in izvolili takega stotnika, ne pustimo mu še za nadalje nganjati neumnosti. Mi hočemo imeti požarno brambo, ki bo res bližnjemu v pomoč, zato pa ne potrebujemo zraven nič vojniške nemške politike in ker smo člani sami Slovenci, bomo, samoobsebi umevno, imeli slovensko poveljevanje. To Vam povemo, gospod „stotnik“, in zahtevamo, da zadeva požarne brambe takoj pride v pravi tir in da bo v najkrajšem času začela delovati! **Opazovalec.**

Št. Jurij ob juž. žel. (Slavlje moža-narodnjaka.) Naša kmetijska podružnica je izposlovala, da je kmet. družba v Gradcu podelila letos g. dr. Gustav Ipavcu zlato kolajno. To je menda prvo podobno priznanje Slovincu od strani, ki nam je bila prej vse drugo kakor naklonjena. Zato je podružnica sklenila to odlikovanje g. dr. G. Ipavca, zdravnika, župana, načelnika kmetijske podružnice, cesarskega svetovalca, odlikovanje z zlatim križcem s krono itd. slavnostno obhajati. Temu so se pridružile tudi občine v okrožju: okolica Št. Jurij, Dramlje, Ponikva, Kalobje in Slivnica, ter ga imenovala za njegove zasluge kot pospeševalca prosvete, priljubljenega slov. skladatelja in zdravnika, ki obhaja letos 50 letnico svojega doktorstva, častnim občanom. Rojstna občina, koji je stal združeni z okolico dolgih 30 let na čelu kot župan, po presledku šestih let zopet poklican od tržanov samostojni trški občini na krmilo, pa ga je sedaj, ko je moral radi bolehnosti in starosti odstopiti, imenovala častnim županom.

Slovenci smo dober in hvaležen narod. Spomnimo se ob ti priliki tudi tega moža, ki je delal in trpel za našo prosveto prej kot mladenič, pozneje kot mož nad 50 let ter dosegel lepo starost, 77 let. 50 let je trpečemu človeštvu kot spreten, daleč okrog znan zdravnik, celil telesne, nad 30 let kot priljubljen skladatelj s svojimi mičnimi in melodijoznimi kompozicijami pa duševne rane. Kdo ne pozna njegovih „Kje so moje rožice“, „Tam za goro“, „V mraku“, „Slovenec sem“, „Oblačku“ itd. In takih je na stotine več in manj znanih. Isto je z njegovim bratom Benjaminom, zdravnikom v Gradcu. Skupno in posebej sta sprožila marsikatero koristno gospodarsko stvar, bodisi v obče, bodisi za rojstni kraj. Da dobi Št. Juri slov. kmetijsko šolo, povečini je njuna zasluga.

Kot umetnika-skladatelja pa stojita in sta znana ne samo med nami Slovenci, ampak med Slovani sploh. Tudi Nemci ju dobro poznajo.

V očigled teh dejstev je imenovala trška občina brata Benjamina ob jednom častnim občanom.

Ta dva redka lepa slučaja hočemo rojaki, z ozirom na bolehnost brata Gustava sicer skromno, vendar dostojno proslavljati. Zato se obračamo do vseh zavednih Slovencev, njunih osebnih prijateljev in znancev in drugih narodnjakov širom naše lepe domovine, da nam prihitite pomagat k slavlju. S pomočjo domačih društev priredimo v soboto slavnostno bakljado z godbo po trgu in podoknico pred njegovim stanom ter slavnostnim banketom. Nadaljna potrebna pojasnila podamo pravočasno. **Slavnostni odsek.**

Iz mozirske okolice. (Pod Marijinim srcem.) Koncem letošnjega meseca maja, ki ga cerkev posvečuje v čast blaženi devici Mariji z različnimi majnikovimi pobožnostmi, je frančiškanski samostan v Nazarjih priredil dve nedelji zapored pod samostanskim kozolcem gledališko igro „Pod Marijinim srcem“. Igra sama na sebi je lepa ter upliva na gledalce in poslušalce dobro,

naj si bode v verskem ali tudi nravnem oziru toda njena prireditev je budila med ljudmi čudne misli o gibčnih patrih in vitkih dekletih ter je razširila o njih različne govorice.

Igro so predstavljala sama dekleta, med njimi par gospodičin. No tudi to bi ne imelo ničesar slabega v sebi, ako bi bilo pri frančiškanih vse v redu.

V frančiškanskem samostanu v Nazarjih pastiruje mlad pater, ki je živahen, šaljiv, šegav in smešen, da je kaj. Zdaj podreza s svojimi šalami to lepoticu, zdaj spravi s svojim dovtipom ono krasotico v glasen smeh, zdaj zopet zbuja s svojo priprosto ravnodušnostjo v dekletih zanimanje, da postanejo z njim tako domače, da se ga ne boje razposajeno dražiti ter celo zabavljivo tikati.

„O kako so pater A. luštni!“ zdičujejo do srca omehčane revice. „Kako so veseli, pa saj so pod kožo ravno take rudeči, kakor drugi ljudje!“

Vaje so se vršile seveda v samostanski šoli in tam se je živahen pater dotikal deklet, kačoč jim, kako se morajo gibati, pripogibati, smehljati, gledati, izgovarjati, skratka popravljal je, kjer je bilo popravila treba. Da si je dal on tu mnogo več posla, nego je bilo nujno potrebno, to je zahtevala njegova živahnost in šegavost, kar se je moralo dekletom kaj dobro prilegati.

„Kako je vendar lušno!“

Glavna vaja za gledališko igro „Pod Marijinim srcem“ se je vršila do 11. ure po noči pod samostanskim kozolcem.

Ne trdimo, da se je godilo kaj grešnega, pridružujemo pa se v polnem obsegu temu, kar so ljudje govorili, rekoč:

„Ali se to spodobi, da se živahni in spočiti patri krog mladih dovzetnih in neizkušenih deklet do 11. ure ponoči sučejo? Noč ima svojo moč!“

Kako se vjemata ta ponočna ženska in frančiškanska družba s pravili frančiškanskega reda? Ali ne uči katekizem, da napeljuje predomače in preprijazno občevanje z osebami drugega spola v nečistost?

Ob mraku naj bo vsak frančiškan v svoji celici. Ob 9. uri naj gre spat. On ne sme iskati hrupne družbe ne posyvetnega veselja, posebno se mora izogibati ženske družbe; na potu se ne sme ozirati, temveč mora iti ponižnega koraka svojo pot naprej, ne sme ne prepevati ne žvižgati, skratka njegovo življenje mora biti zatajevanje samega sebe.

Oglejmo si patra A. Na potu hodi živahnih korakov, da se mu kuta ob pete opleta, vrvi frče nazaj, roke mahajo spretno, oči se mu veselo ozirajo po živih in neživih stvareh, v ustih cigareto, klobuk na očeh, v gostilni čašo pred seboj, v družbi prvo besedo polno smeha in šale. No — „fejst fant“. Ob volitvah agitira, da je kaj.

Kaj se je neki godilo v srcu in v glavi tega „fejst fanta“ po glavni skušnji po 11. uri v noči? Gotovo so ga nežni smehljajoči obrazi in živo preseče oči lepih deklet spremljale v objem spanca. Sv. Bruno je premagal tudi v spanju prikazen golih devic, ker se je zatajeval po dnevu in ni hodil po fantovsko okrog.

Kako so hodila dekleta v noči ob 11. uri domov? Nekatere so imele, kakor se spodobi, domače spremstvo, druge ne. Ni jih bilo strah ukanja fantov.

Dvomimo, da bi bilo to ravnanje pod plaščem Marijinega srca Mariji v čast in v veselje.

Če frančiškanski red ne dovoli frančiškanom obiskovati zabav, veselic, hrupnih družb in gledališča, pa si vse to prirede doma, da je vse bolj pri rokah in zakrito pod plaščem Marijinega srca. Ob enem se jim na ta način odpira nov vir dohodkov; kajti predstave so bile dobro obiskane.

Sv. Frančišek pač ni slutil, da bode njegov red kedaj zašel na pot veseljakov, špekulantov in političnih agitatorjev.

Tu se še ni pozabilo, kako je lani pater A. „farbal“ ženski svet, da bodo frančiškane pognali v Azijo, če bode Ježovnik izvoljen za državnega poslanca. Ježovnik je državni poslanec, a frančiškani v Nazarjih še vedno brez strahu in skrbi ljudem pesek v oči mečejo. Nikdo jih ne spravlja v Azijo.

Med ljudi je treba iti, jih pridobiti za igro, šalo in smeh, dobiti njihovo voljo posebno babjo v svojo oblast, potem gre baje pri volitvah dobro. V jeseni bodo volitve v deželni zbor!

Ljudem pa je treba seveda nasuti peska v oči, da se gre tu samo za Marijino čast v mesecu maju.

Marijo častimo po cerkvah in kapelicah zjutraj v zbrani molitvi in petju pobožnih pesmi, a ne z naslajajočimi očmi v hrupni družbi pod samostanskimi kozolci v pozni noči.

Mogoče pridemo na svetu v hinavstvu še tako daleč, da bodo frančiškani prirejali plese pod Marijinim srcem.

Bog nas varuj takih časov!

Od Sv. Jakoba v Slov. gor. Veseli časi so zopet nastopili za našo faro, odkar smo se znebili človeka, ki je sejal pri nas le prepir in ki straši sedaj po Haložah; slavni Haložani niso z njegovimi burkami tako potrpežljivi kakor smo bili Šentjakobčani. Dobil je sicer tudi pri včasi zaslužene udarce, a Haložani razumejo to še bolje; zadnji dopis od Barbare kaže tega človeka v najgrši luči. Človek, ki se mu kaj takega lahko očita, je moralno mrtev in se mora skriti pred svetom. Umestno bi bilo pač tudi, da se uresniči nad njim znani svetopisemski rek: kdor pohujša enega izmed teh malih, bilo bi bolje, da se mu obesi mlinski kamen na vrat in se pogrezne na dno morja.

Winter Quarters, Utah, Severna Amerika. Pač je resnična pesem, ki pravi, da „Slovan povsod brate ma“. Ne le „od Urala do Triglava, Krkonoš in do Balkana“, ampak tudi daleč preko evropskih mej. Posebno mnogo jih je pod svobodno zastavo Zjed. držav severo-ameriških in med temi je precej tudi nas Slovencev.

Naše mestece, ki je sključeno med nebo, tičnimi gorami države Utah (izgov. Juta), šteje komaj nekaj čez 250 hišnih števil, vendar je obljudeno od 7—8 narodnosti. Poleg domačinov je največ Slovencev (okoli 70—80) in pa Grkov, kateri, dasiravno pravoslavne vere, si baje niso s sedmo božjo zapovedjo nič kaj prijatelji.

Vera domačinov je mormonska, ki je bržčas približno taka kot protestantska. Mormonski duhovniki pa se ne držijo za take polbogove, kot nekateri na Slovenskem, ne redijo se z žulji drugih, ampak si sami s poštenim delom služijo svoj kruh. Mormonski škof n. pr. je prav dober kovač; pa tudi njih nižja duhovščina ne pase lenobe. Eden dela pri stroju, drug nadzoruje dela na premogokopu itd. Delo je tu sploh zelo spoštovano in se ga nihče ne srámuje. Krajevni sodnik in notar n. pr. ravno tako delata in se ravno rako umazana vračata z dela, kot nas eden, ki nimamo nobene „šarže“ postrani. Domačini, kot Američani sploh, so zelo prijazni ljudje in nas Slovence, — ki nas splošno nazivajo „Avstrijane“ — imajo prav radi. Glede prijaznosti mogel bi jih primerjati k večjemu s Francozi.

Kakor je cenjenim čitateljem „Nar. Lista“ gotovo že znano, povzročile so finančna in nje naslednici gospodarska in ingustrijelna kriza splošno brezdclje po vseh Zed. državah in še danes je sto- in stotisoče delavcev širom naše republike brez dela. Kdaj se razmere zholjšajo, ne more nihče vedeti, letos najbrž ne. Zato odločno odsvetujem vsakemu, kdor bi si hotel zdaj iti srečo iskat čez veliko lužo. Mi v tem našem gorskem gnezdecu se smemo še srečne imenovati, ker delamo vsaj vsak drugi dan in zaslužimo še tudi toliko, kot marsikak „c. k.“ uradnik v Avstriji.

Čeravno za celo tretjino sveta oddaljen od mile domovine, sledim vendar z napeto pozornostjo vsem političnim in narodnim pojavom, ki se tam odigravajo in ne morem si kaj, da ne bi izrazil svojega veselja posebno nad plodonosnim delovanjem „narodne stranke“; vsem njenim pristašem kličem iz daljnega zapada: Le tako naprej po začeti poti, širite med dragimi rojaki prosveto, napredne ideje in narodno samozavest, ki naj kot zlata jutranja zora razsvetljujejo lepo našo domovino. In ako boste započeto delo s tako vnemo in požrtvovalnostjo nadaljevali — kadar me mila usoda pripelje med „zlate vinske griče“ na zeleno Štajersko, da morem osebno vstopiti v vaše junaške vrste — vem, da bom zlato zarjo zroč mogel vsklikniti z nesmrtnim Gregorčičem:

Čez doline se razgrinja,
Venca glave naših gor,
Mene pa sladko spominja:
Tudi Slavi sije zor!

Tone Terbovčev.

Iz Št. Jurja na Taboru se nam piše: Pretečeno nedeljo dne 21. t. m. je imela tukajšnja hranilnica in posojilnica svoj izvanredni občni zbor, kateregu se je udeležilo nad trideset kmetov-zadružnikov in se je vršil v lepem redu.

Pri drugi točki dnevnega reda slučajnosti pa so dali navzoči kmetje duška tudi novoustanovljeni župnikovi posojilnici. Nek zadružnik je

temeljito pojasnil namen nove farovške posojilnice, da se je ista ustanovila bolj v politične namene, kakor pa za kmečke koristi ter da je njeno strašilo, češ da trguje in oskrbuje gospodarske potrebščine, le pesek v oči. Povdarja nadalje, da lahko to dela tudi naša posojilnica, vendar pa tega ne bode storila, ker imamo v naših krajih itak v to svrhu svojo kmetijsko podružnico, ki že dalje časa svoj namen v vsakem oziru plodonosno izvršuje in bi bil torej nesmisel istej od strani posojilnice konkurirati. Poziva slednjič vse zbrane zadružnike, da se naj isti, kar se denarnega stanja tiče, oklepajo vedno tesno svoje posojilnice, glede gospodarskih potrebščin pa se naj poslužujejo kmetijske podružnice.

Raztolmači nadalje tudi znake pravil nove posojilnice, ki se razločujejo od naših le v tem, da pripada v slučaju razpusta zadruga vse premoženje konkurenčne posojilnice tukajšnjemu župnijskemu uradu, med tem, ko se razdeli pri naši posojilnici v tem slučaju vsa rezerva na posamezne zadružnike, kar je tudi pravično, kajti ako zadružniki neomejeno jamčijo za vse obveznosti zadruga, zahtevajo nasprotno v slučaju razpusta opravičeno tudi primerno odškodnino.

Ako bi hoteli biti gospodje okoli nove posojilnice dosledni, bi morali tudi navesti v pravilih, da jamči župnijski urad tudi za vse eventualne zgube zadruga, česar pa seveda niso storili. Če je torej kaj prebitka, pograbi vse farovž, ako se pa izkaže deficit, pa plačaj kmet. — Taki prijatelji kmeta so torej gospodje okoli laži-kmečke zveze, pod katere pokroviteljstvom se snujejo sedaj te nove konkurenčne posojilnice.

Nato se oglasi k besedi drug zadružnik, ki ostro obsoja ustanovitev klerikalne posojilnice ter stavi resolucijo, ki se je od navzočih zadružnikov enoglasno sprejela.

Ista se glasi sledeče:

„Na občnem zboru dne 21. junija l. 1908. zbrani zadružniki „Hranilnice in posojilnice v Št. Jurju ob Taboru“ ogorčeno obsojajo ustanovitev tukajšnje protiposojilnice, ki se je iz samih strankarskih namenov osnovala ter odločno zahtevajo, naj se ista odstrani iz lokala, v katerem se sedaj nahaja, odnosno se naj v istem prepusti naši starejši posojilnici, h katerej je dosedaj pristopilo okoli 100 najuglednejših posestnikov, tudi primeren prostor za uradovanje.

Ta zahteva se utemeljuje s tem, ker je za cerkveno hišo, stavljeno v nepolitične namene, v kateri se pa sedaj nahaja politična posojilnica, prispevalo vse tukajšnje občinstvo. Torej: Enake zahteve — enake pravice.“

(Sledi nad 30 podpisov.)

Ta resolucija mislimo da zadostuje in za sedaj ne spregovorimo nobene besede več, ker smo trdno prepričani, da bode g. župnik opravičeno zahtevo tukajšnjih faranov primerno uvaževal ter isti v najkrajšem času tudi ugodil.

Ako se pa to ne zgodi, kar bi bilo sicer le v njegovem lastnem interesu, bomo govorili seveda mi dalje.

Razne novosti.

Velik požar je v vasi Zirl na Tirolskem dne 21. jun, ponoči uničil 160 hiš. Dvesto rodbin je brez strehe. Zažgali so otroci.

Velika nesreča na morju. Blizu Kadiksa se je potopila španska ladja „Larache“. Ladja je trčila ob skalo pod vodo ter se naglo potopila. Utonilo je baje 151 potnikov.

Ameriško bogastvo. V ameriških Zedinjenih državah živi sedaj 3828 milijonarjev, ki imajo skupno 80 milijard kron premoženja. Na vsakih 20.000 prebivalcev pride en milijonar. Pred 80 leti je bilo šele 6 milijonarjev. 88% milijonarjev si je z lastno pridnostjo pridobilo svoje premoženje, le 12% je takih, ki so premoženje podedovali.

Nepazljivost lekarnarja. V Orthu ob Donavi si je kupil gozdar Stummer, oče 11 otrok, v lekarni prašek zoper glavobol. Ko ga je izpil, ga je začel lomiti krč. Poklicali so zdravnika dr. Heindla, ki je prašek poskusil in spoznal, da je strihnin (torej strup). Poklicali so drugega zdravnika, kateremu se je posrečilo s protisredstvi rešiti dr. Heindla, gozdar je pa že v 3 urah umrl.

Podkupovanje pri volitvah. Nedavno je najvišje sodišče razsodilo, da je podkupljeni volilec kazniv tudi tedaj, če ni volil tako, kakor je podkupovalec hotel.

Čebele so napadle v Standlavu na Gornjem Avstrijskem konje in ljudi, ki so blizu čebelnjaka nalagali slamo. Konja so tako opikale, da sta poginila, enega hlapca in gospodarjevo hčer so opikale smrtno nevarno, drugi hlapec in gospodar sta izven nevarnosti.

Književnost.

Vida Jerajeva: Pesmi. Založil Lav. Schwenner v Ljubljani. Cena broširani knjižici K 1'60, eleg. vezani 2 K 60, po pošti 10 vin. več. — O tej lepi knjižici še spregovorimo. Danes jo toplo priporočamo.

Kupujte Narodni kolek!

Zveza narodnih društev.

Opozarjamo, da objavljamo odslej prijave o prireditvah samo tistih društev, ki so pristopile zvezi nar. društev.

Vse dopise za Z. n. d. je pošiljati na naslov: Janko Lešničar, Celje, Graška cesta 19.

Ciril-Metodov kres

vžge „Celjsko pevsko društvo“ v soboto, dne 4. t. m. na Starem gradu pri Lipovškovem vinogradu. Po kresu koncert polnošteviline narodne godbe v „Skalni kleti“.

Celjani in okoličani! Ne pozabite na Ciril-Metodovo veselico, ki se bo vršila to nedeljo, 5. julija, na Ostrožnem pri gosp. Fazarincu! Na sporedu je godba, petje, srečolov in druga raznovrstna zabava. Vstopnina je 30 vinarjev. V slučaju zelo neugodnega vremena se preloži veselice na nedeljo pozneje.

Bralno društvo v Gaberjih naznanja, da bode v soboto 4. t. m. zvečer pri društveni sobi — Lastni dom — žgalo veliki kres z umetelnim ognjem, streljanjem. Poleg bode svirala tudi godba. Za gledalce bode s pijačo in jedjo najboljše preskrbljeno. Pridite torej prijatelji društva v velikem številu.

Seja odbora zveze narodnih društev za Štajersko in Koroško se vrši v četrtek 9. t. m. ob 11. uri v celjski čitalnici.

Pevske vaje „Slov. del. podp. društva v Celju“ se vrše pod vodstvom g. Žagarja v novih društvenih prostorih na Grabnu dne 3. t. m. ob 8. uri zvečer in dne 5. t. m. ob 10. uri dopoldne. Pevci, pridite!

Žalska moška in ženska podružnica družbe sv. Cirila in Metoda vabi s tem vse člane in prijatelje planin na izlet na Mrzlico v nedeljo, dne 5. julija. Odhod ob 4. uri zjutraj iz Žalca. Podroben spored priobči pripravljalni odbor ter priskrbi predvečer velik kres. Tega izleta se udeleže sosedne podružnice D. sv. C. in M. in člani S. P. D.

Žalska moška podružnica sv. Cirila in Metoda je na svojem rednem občnem zboru sklenila prirediti meseca julija kegljanje na dobitke, a v jeseni pa vinsko trgatv in srečolov v korist „Družbe sv. Cirila in Metoda“. Tudi se bodo pobirali redno mesečni radovoljni doneski kot narodni davek.

Vransko. „Podružnica sv. Cirila in Metoda“ je prejela od občine jeromske 20 K podpore, od občine vranske 10 K, od občine prekopske 5 K in od okrajnega zastopa vranskega 20 K. Skupaj 55 K. Zopet novi dohodki za podružnico. V nabiralniku pri g. Košenini se je nabralo v sedmih mesecih 100 K. Delovanje vranske podružnice je v resnici vzorno.

„Učiteljsko društvo za celjski okraj“ zboruje v nedeljo 5. julija t. l. ob 10. uri dopoldne v Celju. Voli se tudi delegate za glavni zbor „Zaveze avstr. jugoslovanskih učit. društev“, ki bode letos v Gorici.

Šmarsko-rogaško učiteljsko društvo zboruje dne 12. julija 1908 ob 1. uri popoldne v šoli pri Sv. Križu na Slatini s sledečim vzporedom:

1. Pozdrav, 2. dopisi, 3. „roditeljski večeri“ — poroča g. Sotošek, 4. volitev delegatov za zavezino skupščino, 5. slučajnosti.

K obilni udeležbi vabi odbor.

Veliko ljudsko veselico v Brežicah priredi tamošnja podružnica družbe sv. Cirila in Metoda ne dne 5. t. m., kakor je bilo naznanjeno, ampak dne 12. t. m. ob 4. uri pop. na vrtu „Narodnega doma“. Obširneje prihodnjič.

Kegljanje na dobitke

se vrši v „Skalni kleti“ v prid družbi Sv. Cirila in Metoda vsako nedeljo od 9.—12. ure dopoldne in od 2.—10. ure pop. (zvečer), ob delavnikih pa vsak večer od 8. ure naprej.

Poslano.

Klerikalni časopisi, na čelu jim „Slovenec“ in „Slov. Gospodar“, prinašajo v zadnjih tednih vedno in vedno znova vesti, da slov. svobodomiselnost dijaštvo predvsem pa „Taborjani“ — izdajajo slovensko domovino in da so sploh hujši nemškutarji kot burši sami. Mi dobro vemo, odkod ta jeza: Gospodi ni prav, da je slovensko dijaštvo v zadnjem času tako odločno nastopilo za svobodo vsučilišč — in ker nas ne morejo prijemati s stvarnimi razlogi, lažejo in obrekujejo po znanem navodilu: Calumniare audacter, aliquid semper haeret.

Tako je tudi „Slovenec“ z dne 17. junija 1908 prinesel senzacionalno vest, da se naši vrli „Taboriti“ shajajo z nemškimi burši v neki gostilni „Zum grünen Anger“ na Leonhardski ulici v svrhu posvetovanja in reševanja „burševsko-taboritske svobode“. In tako dalje. Tu se je odgovorni urednik „Slovenca“ g. Ivan Štefe zopet zlagal ali pa se dal nalagati od dobro nam znanega graškega dopisuna.

Umevno je, da se nam zdi pod našo častjo, braniti se proti tako pobalinskim napadom; obž njemo le, da si od take sodrge ne moremo poiskati primerne zadoščenja. Jasen pa je namen, ki ga imajo ti „katoliški“ obrekovalci. Spodkopati ugled narodno-radikalnega dijaštva v slovenski javnosti in naščuvati domače ljudi v domovini proti sinovom, ki so v naših vrstah. V resnici je to vredno delo naslednikov tistega, ki je rekel: Spoštujte resnico, hčerko božjo! — Sicer bodo pa sami želi, kar sejejo.

Od slovenske javnosti pa pričakujemo, da ne veruje pisarjenju naših klerikalnih listov in jo prosimo, naj bo prepričana, da se bode nar.-rad. dijaštvo vedno pošteno borilo za svoje narodne in kulturne ideale brez ozira na to ali ono stran. Kdor pa trdi kaj nasprotnega, naj pride z dokazi, potem govorimo dalje.

Na laži in obrekovanja ne odgovarjamo več; „Slovenca“ pa prosimo, naj zvest svoji obljubi „jasno posveti v nemško-slovenski Tabor“, morda se potem kje drugje, kakor si želi — zabliska.

V Gradcu, dne 22. rožnika 1908.

Za odbor akad. tehn. društva Tabor:
cand. iur. Milan Korun m. p. stud. iur. N. J. Vrabl m. p.
t. č. predsednik. t. č. tajnik.

Listnica uredništva.

Dobje pri Planini: Kolikor smo mogli poizvedeti, se vrši v kozjanskem okraju birmovanje: 2. julija v Podčetrtku, 3. julija na Bučah, 4. julija v Polju, 5. julija v Št. Petru pod Sv. gorami, 6. julija v Podsedri, 7. julija v Kozjem, 8. julija na Pilštanju. Nadalje baje 9. julija v Št. Vidu, 11. julija v Dobjem.

Vičanci: Hvala lepa! Pride! Št. Rupert: Še, ni šlo! **Podsreda:** Istotako! — Šmartno, Zzerovinci: Ravnotako! **Ribnica, Sv. Francišek Ks.:** Danes nemogoče! **Cogetinci, Cirkovce:** Ravnotako! Pride!

Loterijske številke.

Gradec, 27. junija 1908:	54, 57, 64, 82, 4.
Dunaj, „ „ „ „	78, 66, 2, 38, 79.

Najsrčnejšo zahvalo

izrekata podpisana slavni požarni brambi šmarski, tam. g. stražmeštru kakor tudi vsem ljubim domačinom, ki so dne 7. junija t. l. pomagali braniti, da nama ogenj ni še večje škode napravil in ni upepelil tik goreče hiše stoječega gospodarskega poslopja. Bog plačaj!

Trg Lemberg, dne 20. junija 1908.

Rajmund in Marija Lipavc.

Zaradi pomanjkanja in draginje delavnih moči ima kmet dandanes

velike skrb

s pridelovanjem in potreba je misliti na nabavo dobrih **poljedelskih strojev**. Ker razni tuji agenti dostikrat našega kmeta opeharijo, zatorej je potreba previdnosti. Zanesljivo **mlatilnice**, čistilnice, geplje, slamoreznice in druge poljedelske stroje prodaja po jako nizkih cenah

Trgovina z železnino „MERKUR“, P. Majdič, Celje

Ceniki zastonj! Postrežba točna!

Kruta smrt nam je ugrabila našo 3 1/4 letno, pridno, srčkano in nad vse ljubljeno

Vidico.

Za vse dokaze odkritosrčnega sočustva, ki smo jih med boleznijo, o priliki smrti in pogreba našega angelčka v toliki meri prejeli, izrekamo s tem našo najtoplejšo zahvalo.

GOTOVLJE, dne 1. julija 1908.

Franc Brinar, nadučitelj, oče. Tilka Brinar roj. Vidmajer, učiteljica, mamica. Tonček Ciril Brinar, bratec.

Preklic.

Jaz podpisana Marija Vršič, omožena Kronvogl, posestnica v Lormanji, prekličem svoje besede, katere sem govorila zoper „Glavno hranilnico in posojilnico, registrirano zadrugo z neomejenim poroštvom“ v Steinbaurovi gostilni, ker sem bila od gospoda Alezija Arnuš, gostilničarja pri pri Sv. Lenartu, slabo poučena. Prepričala sem se, da je „Glavna hranilnica in posojilnica, registrirana zadruga z neomejenim poroštvom“, najboljši denarni zavod v Slovenskih goricah. Zavežem se plačati vse stroške tega preklica.

V Št. Lenartu, dne 30. junija 1908,

Alojzija Vršič.

Slovenci

zahtevajte v vsaki gostilni le najboljšo

Slatino kisló vodo

ki se prodaja v korist družbe sv. Cirila in Metoda. — Zalagatelj: 134 13-5

JAKOB VREČKO, Slovenjgradec.

Trgovina s papirjem, pisalnimi in risalnimi potrebščinami, prodaja c. kr. šolskih knjig in igralnih kart

Zvezna trgovina

Celje, Rotovška ulica št. 2

priporoča

kancelijski, konceptni, pismeni, dokumentni, ministrski, ovitni in barvani papir.

svinčniki peresa peresniki radirke kamenčki tablice gobice črnilo

Trgovske knjige v vseh velikostih črtane z eno ali dvema kolonama, v papir, platno, gradl. ali pol usnje vezane.

Odjemalne knjižice po raznih cenah.

Največja zaloga vseh tiskovin

za občinske urade krajne šolske svete, učiteljsko, župnijske urade, okrajne zastope, učiteljske zastope, hranilnice, posojilnice, odvetnike, notarje in privatnike.

Časna zaloga šol. zvezkov in risank.

Papirnaté vreče vseh velikosti po originalnih tovarniških cenah

Štampilje pečatniki, vignete, (Siegelmarken) za urade in privatnike izvršujejo se v najkrajšem času.

Dopisnice umetne, pokrajinske in s cveticami od najprostejših do najfinjših.

Albumi za slike, dopisnice in poezije.

Zavitke za urade v vseh velikostih.

Ceniki za tiskovine in pisarniške potrebščine so brezplačno na razpolago.

Trgovci in preprodajalci imajo izjemne cene.

Priznано dobro blago. Solidna in točna postrežba.

Zgotovljeno

je pre-zidava-nje trgovske hiše R. Stermecki v Celju, katera je sedaj popolnoma na novo urejena. — Velikanska zaloga, katera se je sedaj še z novodošlim blagom dopolnila, se bode z naprej po čudovito nizkih cenah prodajala. Nikdo torej ne zamudi ob prihodu v Celje si trgovino ali vsaj izložbo ogledati, da se vsak sam prepriča o velikanski izbiri in čudovito nizkih cenah. — Vzorce proti vrtniti na vse strani poštnine prosto.

Adolf Bursik

čevljar v Celju, Gledališka ulica št. 9

izdeluje vse različne vrste

obutal v modernih fazonah

in po solidnih cenah.

52-26

! Čevlji !

Priporočam svojo zalogo vsakovrstnega obutala za moške, ženske in otroke; tudi turistovske čevlje po goiserskem načinu; domače in tovarniško delo po vsakovrstni ceni. — Vse se dobi in kupi pri

Ivan Berna

Gospodska ulica št. 6 v Celju.

Edino pristen je le Thierryjev balzam kot varstveno znamko. Najmanjša pošiljatva 12/2 ali 6/1 ali 1 patent potovalno družinsko steklenico K 5. Skladanje prosto.

Thierryjevo centifolij-mazilo. Najmanjša pošiljatva 2 dozi K 3 60. Sklad. prosto.

Povsod priznana kot najboljša domača sredstva zoper želodčne bolečine, zgago (gorečico), krče, kašelj, zasliženje, vnetja, poškodbe, rane itd. Naslovite naročilo ali denarno pošiljatev na A. THIERRY, lekarna k angelju varuhu v Pregradi pri Rogatcu. Zaloge skoro v vseh lekarnah.

107 33-12

Darujte za Narodni sklad!

Sveto-trojiški vrelec!

Izvrstna slatina!

Čast mi je, p. n. občinstvu vljudno naznaniti, da pričnem, ker so vsa predela izvršena, s prodajo. Tudi na c. kr. splošni preskuševalnici za živila v Gradcu je bil sveto-trojiški vrelec analiziran in kot dobra slatina preskušen.

Kot dietetična slatina se najtopleje priporoča.

Naročila prevzame

FRANC SCHÜTZ, Sv. Trojica v Slov. goricah.

Preprodajalci imajo visok popust.

118 -10

Kdor želi kupiti uro, srebrnino ali zlatnino, naj se obrne na največjo in najcenejšo tvrdko

Rafael Salmič

v „Narodnem domu“ v Celju

Velikanska zaloga niklastih, jeklenih, srebrnih in zlatih žepnih ur, budilk, vsakovrstnih stenskih ur, srebrnih in zlatih prstanov, uhanov, zapestnic, verižic, priveskov itd. Velika izber očal, naočnikov, zdravniških in drugih termometrov, barometrov, tehtnic za vino, mošt, žganje itd. Prosim, oglejte si mojo trgovino in zalogo.

Velika delavnica za vsakovrstna popravila.

Vsakomur je na ogled stotine zahvalnih in priznalnih pisem.

Naročite cenike, katere razpošiljam zastonj in poštnine prosto.

12-12

Točna postrežba! Nizke cene!

MISLITE NA „NARODNO ZALOŽBO“!

Vljudno vabimo k pristopu k „Narodni založbi v Celju“. Deleži so po 100 K, 20 K, ali 10 K. Vsak narodnjak bodi član te zadruge. Pristopni list in pravila se vsakomur na njega željo vpošljejo. Načelstvo „narodne založbe“.